

mai/80

innhold:

Viktig melding om budsystemet i Oslo	s. 2
Viktige merknader	s. 2
Melding om Lands-FFP	s. 3
FFP-red. beklager!	s. 3
Dementi	s. 3
Vedtak fra distriktsstyret:	s. 4
- om Klassekampen	
- om partikampen	
- om demokratisk sentralisme	
- vedtak fra DS i februar	
- Svar fra SK	s. 5
- svar fra ds til SK	s. 5
Mistillitsforslag til AU behandle på sk-møte	s. 6
Vedtak fra SK	s. 6 og 7
"Dokument 1 og 2"	s. 7
Budundersøkelsen- avd.s egne vurderinger	s. 8
Kommentar til SK-vedtaket om problemer i partiarbeidet	s.10
Krise-analyse til SK	s.13
Svar til kamera+ Curi (	s.16
Svar til Finn S fra Tor M	s.17
Ingen forsonlighet med tusk og rev, Finn S	s.20
Forsvar partidemokratiet!	s.24
Partidemokrati er politikk	s.25
DS-formannen blir behandle feil	s.25
SK- lær av erfaringene fra Kvinnefronten	s.27
Kortene på bordet fra kamerat Henry B	s.28
Til diskusjonen om partikrise	s.32
Kamerater i SK har avvik i synet på grunnplanskaderens betydning og rolle i den politiske kampen	s.34
Hva mener eks.DS-formannen om partilinja?	s.37
Partikrise og krigsfaren	s.38
En partilederssyn på medlemmene	s.40
Svar til Harry	s.40
Bestilling av 1 stk. sjølkritikk	s.41
SKAU beklager	s.42
Svar på kritikk av marx-Engels-skolen	s.42
Svar til kamerat faglig-Olaf	s.43
Om partidemokratiet	s.44

viktig melding om budsystemet i Oslo!

Siden budordninga for Klassekampen i de andre store byene blei nedlagt i løpet av høsten 1979, har det vært en god del usikkerhet og diskusjon om framtida til budsystemet i Oslo.

På bakgrunn av denne diskusjonen har DS foretatt en omfattende undersøkelse i Oslo-partiet om hvilken styrke og hvilken belastning budordninga innebærer for partiet, og hva buda sjøl og partilaga mener.

Den delen av materialet som kan offentliggjøres, er oppsummert i forrige og dette nummeret av FFP.

DS/au og SK/au har vurdert hele materialet, og begge organene

konkluderer med at det er mulig og riktig å opprettholde budsystemet i Oslo.

Dette betyr ikke at ikke enkelte ruter kan legges ned, for kortere eller lengre tid, der grunnlaget er svakt eller problemene veldig store. Men det må i tilfelle skje på en ordna og sikkerhetsmessig forsvarlig måte. Og de kameratene som arbeider med budsystemet, i og utafor partiet, utfører en viktig politisk oppgave, og må få den hjelp og oppfølging i arbeidet som de trenger.

KK-ansvarlig i DS

viktige merknader:

1. Vi har fått noen spørsmål / innlegg til FFP om DSAUs melding om permittering av DS-formannen. Dette er besvart i forrige nummer

av FFP. Vi viser til redaksjonell kommentar på s.4. Vi vil ellers besvare deler av denne kritikken og evt. spørsmål på annen måte.

- red.

2. De artikler som har stått over fra forrige gang og blir trykt i dette nummeret er:

- Bestilling av 1 stk.sjølkritikk
- Kortene på bordet fra kamerat Henry Bø
- Svar på kritikk av Marx-Engels-skolen.
- Budundersøkelsen: avdelingenes egne vurderinger.

- DS-formannen blir behandla feil
- SK - lær av erfaringene fra Kvinnefronten!
- Kamerater i SK har avvik i synet på grunnplanskaderens betydning og rolle i den politiske kampen-

- red-

Melding om lands-FFP

I forrige nummer annonserte vi en landsutgave av FFP med et utvalg av artikler fra den pågående debatten i Oslo. Dette var vedtatt av SKAU. Møtet i sentralkomiteen som nylig ble holdt mente at dette var en uoversiktlig og uegna måte å føre denne debatten ut i partiet på, og det omgjorde derfor SKAUs vedtak. SK pekte på at det naturlige er å gjøre TF til forum for en så viktig partidebatt. Derfor har SKAU vedtatt å gå over til månedlig utgivelse av TF fram til landsmøtet. Det første nummeret som kommer ekstraordinært blir juni-nummeret. Der vil SKAU gjøre greie for sitt syn på hva som er det viktigste i partidebatten i Oslo og formulere de motsigelsene SKAU mener partiet bør ta stilling til. Andre debattanter som har

deittatt i FFP-debatten til nå, eller andre kamerater som ønsker det, inviteres til å gjøre det samme.

DS har etter dette ikke sett neon hensikt i å lage en egen utgave bare for Oslo. Storparten av artiklene det dreier seg om har stått i de to-tre siste nummere av FFP, og som vi regner med at medlemmene stort sett har. For dem som måtte ønske å få tak i eldre artikler, vil DSAU sørge for å få mangfoldiggjort artikler fra FFP fra august-79 til januar-80, og som står på leselista i forrige nummer av FFP, sånn at de vil være tilgjengelige hos DS og UDSene. - red.

FFP-red. beklager!

Til forrige nummer av FFP hadde Tor M levert en artikkel under tittelen "Partikrisa og SK enda en gang!" Artikkelen skulle med i bladet, men falt ut pga ei tabbe i redaksjonen. Dette beklager vi. Tor M har levert en ny artikkel til dette nummeret og bedt om at den trykkes i stedet for den forrige.

Vi er videre gjort oppmerksom på at det i artikkelen "Om PUs fraksjonismevedtak" av Arnt (april nummeret) er falt ut et halvt avsnitt. Vi gjengir to siste avsnitt i punkt a) i Arnts artikkel (s. 25):

"For det første: PU refererer DS-formannen dithen at ledende

organers vedtak "kan splitte partiet". Han har ikke sagt det. Han har sagt at det er en trussel mot enheten. Trossalt er det en viktig forskjell.

For det andre: DS-formannen har fullstendig rett. Enhet oppnås ikke gjennom tvang, men gjennom grundig diskusjon. De tingene som DS-formannen påpeker hindrer en grundig diskusjon. Følgelig har han helt rett i at dette er en trussel mot enheten. PU burde ha gitt ham ros for at han har hjulpet dem til å forstå dette, noe de må ha gjort i og med vedtaket om at disse tingene skal diskuteres i hele partiet."

Dementi:

I en marknad til en artikkel av Tron Ø i mars-FFP, sier Stein, DS-medlem, at DS inntil ganske nylig ikke har fått tillatelse til å lage beredskapsplaner

(FFP, mars, s.24).

SKAU har bedt oss informere om at verken SKAU eller noe annet SK-organ har forbudt DS å jobbe med å lage sånne planer. - red.

VEDTAK FRA DISTRIKTSSTYRET:

om klassekampen

Det er kommet forslag i FFP om at Klassekampen må nedlegges som dagsavis. DS vil markere sitt syn på dette.

I høst gjorde SK vedtak om å opprettholde Klassekampen som dagsavis etter omfattende undersøkelser. DS slutter opp om denne avgjørelsen.

om partikampen

DS vil advare mot tendenser til antagonisering, prestisjerytter og blokkdannelse i den pågående partidiskusjonen. Målsettinga må være å debattere politiske linjer, ikke å låse fast i fasttømra blokker. Her påligger det ledende partiorganer og de enkelte deltakerne i debatten et viktig ansvar.

om demokratisk sentralisme

Det finns for tida store problemer i praktiseringa av den demokratiske sentralismen i partiet. Oversentralisme i den sentrale ledelsen av partiet har skada sjølstendigheten til lavere partiorganer og undergravd sentrale planer og direktivers autoritet i partiet. Nå er det et

stort problem at det ikke finnes effektive planer for partiarbeidet, verken sentralt eller på distriktsplanet. Landsmøtediskusjonen har til nå vært sterkt hemma av dårlig ledelse. SK og DS har vært for lite lydhøre overfor kritikk fra partiorganisasjonen.

DS vil likevel markere seg mot en del tendenser som har kommet opp i diskusjonen om partivedtektene og som vi ser som ultra-demokratiske svar på de virkelige problemene i partidemokratiet. Dette gjelder blant annet forslag om å tillate en del former for fraksjonisme i partiet og forslag om å stryke SKs rett til å avgjøre hvilke diskusjoner som skal føres når fra partivedtektene.

DS mener det er behov for en diskusjon rundt demokratisk sentralisme, både når det gjelder partiets praktisering av den, og rundt formuleringene i vedtektene. DS vil samtidig sterkt advare mot å lage fraksjonelle grupper, eller på annen måte drive arbeid for å splitte partiet. Diskusjonene må føres innad i ramma av vedtektene.

DISTRIKTSSTYRET

vedtak fra ds i februar:

Vi vil kritisere SKAUs framgangsmåte. Kameraten burde fått større muligheter til å forsvare

seg. DS burde vært informert tidligere. SKAUs framgangsmåte har laga store problem for DS sitt arbeid.

DS I OSLO

Kamerater.

På møte i februar vedtok DS en kritikk av SKAUs framgangsmåte i samband med tiltak vi iverksatte mot en del fraksjonell virksomhet fra kamerat daværende DS-formannen.

4. SKAU beklager at tiltaka overfor kamerat Roars fraksjons-

metoder ikke ble tatt opp med han før de ble begynt iverksatt. Dette gjelder vedtak om å orientere DS-medlemmene og en del kamerater i sentrale utvalg om forholdet, og om å gjøre kameratens SK-medlemskap kjent for partiet. Før videre tiltak ble iverksatt, burde SKAU holdt et møte med Roar, informert han om innholdet i klagene

på han og om hvilke tiltak vi ville gjennomføre og diskutert dette med han.

Slik dette faktisk ble gjennomført, ble to DS-medlemmer informert om saka kort tid før kamerat Roar sjøl ble informert. Dette var ikke hensikten. Forutsetninga var at Roar skulle informeres om saka først, men dette ble ikke sikra fra vår side.

Vi beklager også at fire DS-medlemmer ikke ble informert om saka før DS-møtet i februar. Dette var også i strid med vår egen forutsetning, som var at samtlige DS-medlemmer skulle informeres før møtet. For to av dem sitt vedkommende kom dette av at vi hadde ufullstendige opplysninger om hvem som sitter i DS. For de to andres vedkommende kom det av at de tiltaka som ble vedtatt for å informere dem brøt sammen pga praktiske vansker.

SKAU vil opprettholde at det var nødvendig å reagere mot kamerat Roars fraksjonsmetoder. Som ledende partiorgan er vi forplikta av partivedtektene til ikke å tildele fraksjonelle arbeidsmetoder

i partiet. DS sin kritikk gjelder heller ikke dette.

DS sier også i sitt vedtak at SKAUs framgangsmåte har skapt store problemer i DS sitt arbeid. Vi må her vise til bakgrunnen for saka. Etter en periode med ganske mye og skarp uenighet mellom SKAU og DS, tok SKAU initiativet til et fellesmøte mellom DSAU og SKAU, der vi la fram en sjølkritikk overfor DS. Fra begge sider ble dette møtet sett som et godt utgangspunkt for å begynne å løse uenigheter mellom de to partiorganene og for å bedre samarbeidsforholda oss i mellom.

I denne sammenhengen er det vår oppfatning at kamerat Roars artikkel i januar-FFP og hans behandling av den såkalte "Henry B. -saka" var et grovt brudd på de tillitsforholda vi da trudde var oppretta. Vi holder her også dermed hovedansvarlig for å ha skapt en ekstraordinær og vanskelig situasjon som tvang fram en ekstraordinær framgangsmåte fra vår side, og som ikke bare har skapt problemer i DS sitt arbeid, men også i Oslo-partiets og partiledelsens arbeid.

På oppdrag fra SKAU, K.A.

SVAR FRA DS TIL SK

DS mener SKAUs svar ikke går inn på kjerna i problemet.

Kameraten er SK medlem. Det riktige ville vært å ta kritikken opp i SK, undersøkt påstandene om fraksjonisme, diskutert med vedkommende, kommet fram til vedtak som kameraten skulle følge, foreta oppfølging. Dette burde ha vært gjort for det blei tatt tiltak overfor DS og partiet.

SKAUs framgangsmåte i denne saka har gått på tvers av normale organisasjonslinjer i forhold til DS. SKAU gikk til enkeltmedlemmer i DS og la fram fraksjonsanklagen. Dette svekker DS

som et legalt organ i partiet. Det svekker også tidligere DS-formannens muligheter til å forsvare seg.

DS vil videre markere seg mot følgende setning i SKAUs brev: "Vi holder han dermed også hovedansvarlig for å ha skapt en ekstraordinær og vanskelig situasjon som tvang fram en ekstraordinær framgangsmåte fra vår side, og som ikke bare har skapt problemer i DS sitt arbeid, men også i Oslo-partiets og partiledelsens arbeid."

Vi mener det er SKAUs framgangsmåte og behandlingsmåte som har forårsaka den ekstraordinære situasjonen i Oslo.

Distriktsstyret. 5.

foreløpig merknad til svar fra ds:

Vårt svar til DS og DS' svar til SKAU viser at det finns uenigheter mellom oss i vurderinga av de tiltaka SKAU iverksatte overfor kamerat daværende DS-formannens virksomhet. Vi vil komme tilbake til dette når vi har fått anledning til å diskutere DS sitt vedtak nærmere. Inntil videre må vi bare vise til det brevet vi har sendt DS.

På ett av punktene i DS'svar er det likevel ikke nødvendigvis

uenighet. Dette gjelder den kritikken som dreier seg om at SKAU burde innkalt et ekstraordinært DS-møte, for å gi DS som partiorgan mulighet til å drøfte saka på et tidligere tidspunkt enn det som nå ble tilfelle. SKAU har rett til etter vedtektene å innkalle distriktsstyremøte. I dette tilfelle er vi også enig i at vi burde ha brukt muligheten vår til å gjøre dette.

På oppdrag av SKAU, K.A.

MISTILLITSFORSLAG TIL AU BEHANDLA PÅ SK-MØTE

På et møte i politisk utvalg i februar 1980 framsatte en kamerat i SK følgende forslag:

"MISTILLITSFORSLAG
jeg har, som også tidligere framlagt, ikke tillit til SKAU.
sign."

Kameraten er identisk med daværende formann i Distriktsstyret i Oslo, som PU-møtet kritiserte for fraksjonisme.

PU vedtok enstemmig å oversende mistillitsforslaget til førstkommende SK-møte til behandling.

På innkallinga til SK-møtet blei kameratens mistillitsforslag satt på dagsorden. Kameraten blei oppsøkt og bedt om å forbedre ei innleiing til punktet.

På SK-møtets første dag stilte kameraten forslag om å utsette behandlinga av forslaget. På spørsmål om dette uttrykte at han hadde tillit til AU i SK svarte kameraten nei. SK avviste utsettelsesforslaget mot 1 stemme. Deretter erklærte kameraten at han trakk forslaget. Det blei reist forslag om at forslaget likevel måtte behandles. Det blei vedtatt mot 1 stemme.

Deretter innleda kameraten for mistillitsforslaget og en kamerat fra AU innleda mot. Det blei enstemmig vedtatt at kameraten som hadde stilt mistillitsforslaget

skulle få ordet når han ville og med ubegrensa taletid, og at strek skulle settes etter avtale med han. I debatten hadde alle SK-medlemmer ordet flere ganger.

Voteringa viste en avholdende tilmistillitsforslaget, resten mot, ingen for.

etter voteringa spurte dirigenten om noen hadde kritikk av behandlingsmåten eller gjennomføringa av debatten. Ingen hadde slik kritikk. Deretter blei følgende vedtatt enstemmig uten avholdende stemmer:

"behandlingsmåten av (kameratens) mistillitsforslag i SKs plenum har vært tilfredsstillende."

SK vedtok så enstemmig, uten noen avholdende stemmer, at behandlinga av mistillitsforslaget skulle offentliggjøres i partiet.

VEDTAK FRA SK:

SK anser det som godt gjort at kamerat tidligere DS-formann i Oslo har drevet fraksjonell virksomhet. På grunnlag av dette støtter SK at PU i februar kritiserte tidligere DS-formann i Oslo for fraksjonisme.

Vedtatt mot 1 stemme

VEDTAK FRA SK

På møter i Oslo i april har kamerat tidligere DS-formann i Oslo påstått at partiledelsen "forbereder å kaste ham ut", at det han nå sier er "hans sluttbillet til partiet" osv.

SK kritiserer kamerat tidligere DS-formann i Oslo for å spre usannheter om partiledelsen. Intet møte i PU, Sk eller SKAU

har behandla forslag om å ekskludere eller å presse ut kamerat tidligere DS-formann i Oslo fra partiet. Intet medlem av SK har holdt noe innlegg der vedkommende har foreslått noe sånt. Dette gjøres kjent for medlemmene i partiet.

Vedtatt mot 1 stemme

„DOKUMENT 1 OG 2“

I artikkelen "Delsvar på kritikk" av forhennevende DS-formannen i paril-FFP var sitater fra to SK-interne dokumenter tatt ut, på initiativ fra SKAU. SKAU begrunnelse for dette står trykt i en kommentar til artikkelen (s.14). SK har seinere behandla bruk av SK-interne dokumenter i partidiskusjonen og vedtatt å frigi en rekke SK-vedtak og - dokumenter til sann bruk. SKAU forbereder en samla utgave av de dokumentene dette gjelder. Vi trykker her de to dokumentene som ble tatt ut av forrige nummer. (se tidligere DS-formannens artikkel, s.12, første spalte). - red.

Skriftlig polemikk fra kamerat i SKAU til samme SKmøte:

"Mitt syn er at det er riktig å prioritere kreftene om å diskutere, utvikle og propagandere politikk og prøve å vinne på praktiske eksterne resultater for å seire over partikrisa. Utfra dette er jeg også mot å prioritere ei intern kritikkbevegelse nå. Jeg er for at vi arbeider og propaganderer mot "fri flom av kritikk" fordi det er en farlig feilprioritering av kreftene, samtidig som vi gir demokratisk behandling og svar til sann kritikk som kommer inn. Mitt syn er at når vi oppdager feil skal vi akkurat nå ikke hake oss opp i svar kritikk av det, men i stedet ta sikte på virkelig å rette på feila. Mitt syn er at det er nødvendig å propagandere for den gode hovedsida i partiets arbeid til nå, fordi det er bl.a. ved å lære av sånt og utbre det til hele partiet at vi kan komme ut av partikrisa.

Jeg mener at den feilaktige linja representeres i tilnærma reinform av en del kamerater i KF som skriver innlegg i "Vi er mange". Jeg mener også at innlegget i FFP fra en kamerat i Oslo DS utenom endel riktig kritikk også representerer ei slik linje. Kameratene som står for denne linja fører fram en del riktige synspunkter som det er verdt å ta vare på, og hovedparten av dem er helt sikkert interessert i å føre fram og kjempe for en kritikkbevegelse fordi de trur det vil bedre situasjonen i den revolusjonære bevegelsen. Jeg kritiserer ikke eller mistror ikke deres motiver, men jeg trur de tar feil. Reint bortsett fra viktigere faktiske feil i kritikken, mener jeg denne kritikken i form og helhetlig sett er feil fordi den ikke virkelig løser problemet, men istedet faktisk øker dem. Ved å se bort fra det gode, ikke analysere det og faktisk gjøre det til suspekt eller framstille det som uviktig å ta opp det, bidrar den ikke til å skape noen allsidig forståelse av situasjonen. Tvert i mot forklår den en viktig del av virkeligheten som partiet trenger for å slåss mot krisa. Retninga i denne kritikken sprer missmot og defeatisme. Den underminerer tilliten til partiet og ledende organer på en måte som ødelegger disiplinen, skaper oppløsning og gir bedre grobunn for revisjonisme. Denne linja for kritikk gjør det ikke lettere å løse problemene, den gjør det vanskeligere.

Dette er harde ord. Jeg kommer ikke med dem for å stemple de kameratene som etter min mening tar feil, for de er bra kamerater som jeg ønsker å

slåss sammen med. Men dette er min ærlige mening, det er dette jeg tror er det - frivillige - resultatet av deres kurs. Jeg er redd for at om denne linja for "kamp mot partikrise" ikke blir avvist, så kan det føre til en katastrofe for partiet. Derfor er jeg nødt til å si det, og jeg beklager om kamerater som jeg kritiserer føler seg såra av det. Det ville være opportuniste å holde kjeft. jeg er for en åpen og kameratslig diskusjon om disse sakene der vi ikke fordømmer eller henger ut noen personer, men skarpt utveksler synspunkter når det gjelder linjer og meninger. Jeg er villig til å lære, og jeg skal endre syn om jeg finner ut at jeg har tatt feil."

PU-vedtaket om krisa:

"Retningslinjer for behandlinga av diskusjonen om partikrise."

1) Diskusjonen i PU viser at der er uenighet. Kameratene står fritt til å legge

fram sitt syn som vanlige partimedlemmer i partiet i intern presse og andre interne diskusjoner.

2) Det er tendenser til at diskusjonen av partikrise utvikler en del feil: - til å vurdere problemene som bare en følge av interne feil. - Til å oppfatte som midlet for å løse krisa å skape ei intern kampanje for kritikk og sjøl-kritikk.

Mot dette vil partiledelsen legge vekt på følgende: - Både store ytre problemer og store indre feil må analyseres for å løse krisa. - Vi er mot en stor kritikk-sjøl-kritikk-bevegelse, for at hovedvekta i diskusjonen blir lagt på å utvikle en riktige politikk. 3) PU som kollektiv tar ikke stilling til innlegget fra formannen i Oslo (FFP-august 79). PU vil peke på at det er en svakhet ved Oslo DS' materiale til partiet i Oslo, at Oslo DS ikke har sagt noe om de objektive årsakenes store betydning. PU ber Oslo DS om å legge vekt på også denne side i den videre debatten."

BUDUNDERSØKELSEN: avd.s egne vurderinger

I forrige nummer av FFP var det en oppsummering av budundersøkelsen som er foretatt i Oslo-partiet. Vi måtte da kutte ut avdelingenes egne vurderinger pga plassmangel. her følger de kommentarene avdelingene sjøl har kommet med i forbindelse med undersøkelsen:

AVDELINGENES EGNE VURDERINGER

Vi ynsker å halde på ordninga. Det er en enorm betydning å ha oversyn /kontakt med KK-tingarane!!!!!!
Ordninga med postkasse er fin, men me ynsker avisa litt tidlegare. No har vi ei ordning med at eit bud går ein kveld i veka, evt. eit par deler ein dag. Dette er bra. Levering i postkasse er og eit stort framsteg. Eg er optimistisk på framtida og ser det å miste oversynet over tingarane (om vi går over på post) som eit alvorleg tap.

Dette er drøfta med buda i avdelinga og vi er samde. Styret er og samd, men har mindre røynsle med omberinga. Sjøl har eg vore budsjeff i 1½ år, og er no ruteleiar.

Styremedlem

Til tider har belastninga vært veldig stor, ca 60% av kameratene har gått bud.

Det har vært stor uvilje til å gi krefter til akkurat denne oppgava. Vi har fått god kontakt med masser i strøket som har vært ledende i å løse budproblemer. God kjennskap til strøket. Sikkerhet? Abonnentene stort sett fornøyd. Vi har lite klart å utvikle de uorganiserte budene videre. manglende ledelse.

Om postkasser: Ikke ferdig oppsummert, men hittil synes alle vi har snakket med at postkasser er mye bedre enn personlig frammøte på fast tidspunkt.

Fremdeles fungerer ikke ledelsen av budsystemet godt nok, sjøl om det er stor bedring. Alle savner skikkelige politiske møter om alle sider ved avisa vår, for eks. innholdet i avisa. Dette er i emning.

På ørsmåttet for kort tid siden vedtok vi å opprettholde budsystemet. Og vi vedtok at det skulle være hovedoppgava innafor KK-jobbinga. Vi har en motsigelse på hva som er det viktigste med budoppgava: Politisk betydning av budgåing, eller at abonnentene får avisa. Et medlem stilte det sånn: "Hvis vi ikke får gjort anna med KK enn å sikre budlevering er jeg for å sette

den på post, for at vi skal få gjort noe anna." Flertallet var uenig i dette. Betydninga av budsystemet (personlig vurdering):

- a) sikre rask levering - folk kan ha med på jobben
- b) sikre aktuelle kommisjonærleveringer
- c) kjent i strøket og med abonnentene/aktivisere abonnentene til budgåing

Postkassesystemet er et framskritt teknisk, letter gåinga ved at det ikke er fast oppmøtetid. Bakdel er besjeder til budsjef som nå mye står og faller med de aktuelle buda, og oppfølging av abonnentene/fornyng som det blir seinerekontroll med.

Generelt synspunkt: Vi har et veldig stort område (5 ruter) på ei lita avdeling.

Bud og nyvalgt styremedlem

Vi meiner at det er viktig at avisa kommer ut om kvelden - eller tidlig om morgenen, - og dette har en god del abonnenter understreket. Etter postkassen har vi fått lengre vei for å hente avisene. Spesielt gjelder dette i vinterhalvåret da en ikke kan bruke sykkel.

Dette er formannens vurdering

2 i styret mener budsystemet ikke er så stor belastning i forhold til utbyttet, mens 1 (budsjefen) mener at det er for stor belastning i forhold til f.eks. sikkerheten som han mener er blitt utvanna. Alle mener det er positivt i forhold til kjennskap til strøket. Ordninga med postkasse er en forbedring. En mener at budordninga tar krefter som kunne vært brukt til løssalg og abonnentsverving, men det er klar uenighet om dette. Det er en opplagt sak at budsjef-oppgava blir "hengende ved" folk for lenge, og det er for vanskelig å finne nye til oppgava.

Styret

Formann mener at budoppgava på lengre sikt tar mer ennøden gir på tross av sikkerhetsmessig betydning, og mener ombering må kunne ordnes gjennom en "vanlig" bladsentral.

formann

Situasjonen for en måned siden var at vi hadde en rute i tillegg til den ene vi har nå. Denne ble dekket 80 % av medlemmer, og var en voldsom belastning på avdelinga (5stk. gikk bud). Da så enda fler bud måtte slutte, vurderte vi å legge ned ruten og sette alle over på post. Dette ble gjort, bortsett fra en kommisjonær som fortsatt får. Den ruten vi har igjen er svært lite belastende for avdelinga. Postkassa vi fikk var en mye bedre ordning enn den med personlig oppmøte.

Avdelinga diskuterte på et møte å legge ned ruta. Budene er uenige fordi vi ikke synes det er noen særlig belastning. En kort kveldstur for Klassekampen 3 dager hver 3. uke er bare fint. Det er av stor betydning at abonnentene får avisa om morran. Det er blitt mye lettere med postkasse. Vi har flere bud med kveldsjobbing, møter o.l. Tidligere måtte vi ofte få andre til å hente for oss.

Vurdering av rutesjef

- 1) Budoppgaven er bra. Vi vil sloss for å beholde den pga sikkerhet, tidlig levering, kunnskap om strøket og forhold til sympatisører og abonnenter.
- 2) Bra med overgang til postkasse med hensyn på budas velferd. Ingen spesielle problemer oppsto.
- 3) Dersom vi kunne brukt mer tid på budordninga, særlig oppfølging av abonnentene ville vi fått stort utbytte.

Avdelingsformann og budsjef
(samme person)

Slik det fungerer hos oss nå, mener vi budordninga i hovedsak fungerer bra. Det vi synes er viktig politisk er:

- 1) Kjennskap til strøket gjennom å vite hvem som abonnerer på avisa.
- 2) Å gå bud er et fint tilbud til venner av bevegelsen, men ikke organisert.
- 2) Vi trenger ikke bruke postverket om nye abonnenter osv.
- 3) En forutsetning for kommisjonærordninga

Vi har ikke postkasse, men et system med levering av avisene heime hos budene.

Budsjefens vurdering

SK har nylig vedtatt en uttalelse om problemer i partiarbeidet. Denne uttalelsen er trykt i TF/

mai. Vi trykker den derfor ikke i dette nummer av FFP. Under følger en kommentar til uttalelsen av partiformannen. - red.

KOMMENTAR TIL SK-VEDTAKET OM PROBLEMER I PARTIARBEIDET

1. SKs kritikk av AUS arbeid. Sentralkomiteen er den øverste ledelsen i partiet når ikke landsmøtet sitter samla. Når SK derfor i et eget vedtak kritiserer SKAUs arbeid på flere punkter veier det tungt. Sjøl om SK avviste det mistillitsforslaget som en kamerat la fram mot SKAU, finner SK grunn til kritikk av flere punkter i SKAUs arbeid. Vi som har ansvaret for den daglige ledelsen av partiet må sjølsagt legge oss denne kritikken på sinne og gjøre vårt ytterste for å rette på de feila som SK peker på.

De feila SK finner grunn til å holde fram er i første rekke følgende:

- dårlig ledelse av landsmøte diskusjonene.
- dårlig ledelse av det faglige arbeidet.
- på etterskudd med partiplanene
- for skarp form i den interne polemikken.

SKAU har tatt til seg denne kritikken på alle punkter, og vil verksette tiltak med sikte på å rette på feila. Når det gjelder landsmøtediskusjonene vil SKAU på grunnlag av vedtak i SK og i SKs navn legge fram et vesentlig forkorta utkast til prinsippprogram. Når det kommer kritikk av dette utkastet vil SKAU delta aktivt i den løpende debatten om forslaget. SKAU vil også sørge for at andre forslag kommer fram.

SKAU er i ferd med å sammenfatte kritikken og synspunktene som er kommet fram på SKs utkast til beretning, slik at SK seinere kan sende ut ei bearbeida beretning til hele partiet.

10. SKAU har gjort de nødvendige

omprioriteringene på partibudsjettet og i kaderdisponeringa, slik at Tjen Folket vil komme ut månedlig fram til landsmøtet.

SKAU har gjort en del praktiske forbedringer av sin kontakt med det faglige utvalget for å korrigere feil i SKAUs handtering av det faglige arbeidet. Vi er likevel klar over at ei virkelig korrigerering vil ta tid.

SKAU går inn for å demokratisere planleggingsprosessen ved å sende ut et høringsdirektiv om den neste partiplanen.

SKAU vil studere vår egen debattstil nøye og bli mye mer nøye med å unngå en for skarp form. SKAU vil gå ut fra prinsippet om enhet-kritikk-enhet og legge vekt på å argumentere.

SKs kritikk på disse punktene er en bekreftelse på noe av den kritikken enkeltkamerater har reist i løpet av diskusjonen, og det er en ekstra grunn til at SKAU bør være svært oppmerksomme på denne kritikken.

2. Noen presiseringer

For første gang på mange år går SK ut med et syn på hvilken fare som er den største, høyre eller "venstre". SK sier som sitt syn at høyreavvik er hovedfaren. Dette trenger utdyping.

a) betyr dette at det ikke har vært noen "venstre"-fare? Nei. SK mener at det er grunnlag for å oppsummere viktige "venstre"feil i partiets arbeid i landsmøteperioden, og kommer til å bruke mye av sitt neste plenumsmøte for å gå inn på slike feil i detalj, slik at "venstre"avviket kan sammenfattes i den neste utgaven av beretninga. Når SK sier at det er høyre-

som er hovedfaren nå, så er det ut fra ei vurdering av situasjonen i partiet nå.

b) betyr dette at det ikke fortsatt kan eksistere "venstre"-feil? Nei. Slike feil finnes, og SK har ikke tenkt å unnlate å kritisere slike feil. En av grunnene til at det fortsatt finnes "venstre"-feil er at problemet med "venstre" feil aldri blei helhetlig oppsummert da vi begynte å gjøre opp med slike feil.

c) Betyr dette at SK har sagt noe om årsakene til høyrefeila? Nei. På SK-møtet blei det argumentert for at nettopp det manglende oppgjøret med "venstre"-feila har skapt et gunstig klima for ei gradvis utvikling av høyrefeil. Når SK tar opp problemet med høyrefeil, er det ikke noe forsøk på å skyve ansvaret nedover.

d) SK peker på høyreavvik i forhold til marxismen-leninismen. Dette er en internasjonal tendens og den finnes i vårt parti. Når for eks. eks-formannen i Oslo DS fremmer det synet på SK om at vi kanskje bør stryke Stalin blant de kommunistiske klassikerne og at det har vært brukt for mye vold i tidligere revolusjoner så er dette etter min mening en del av et sånt høyreavvik. Andre kamerater stiller spørsmålsteget ved om det er nødvendig med et leninistisk parti.

e) Programdebatten viser til nå at det finnes en strømming i partiet for å utvanne begrepet proletariats diktatur så mye som mulig. hvor omfattende dette synet er er det ikke mulig å si foreløpig, men det er i det minste ikke noen hovedstrømming.

f) Dette betyr ikke at SK mener at det er høyreavvik å reise diskusjon om hvordan sosialismen skal se ut i Norge eller å ta opp negative lærdommer fra sosialistiske land. Det SK mener er at vi må bruke marxismen-leninismen som

redskap for å undersøke disse viktige teoretiske problemene, og ikke vakle på de grunnleggende prinsippene.

g) Når SK-vedtaket tar opp tendensen til å ikke ville kjempe mot Sovjets aggresjon i kvinnebevegelsen, forvrenger den tidligere DS-formannen det dithen at SK retter et angrep mot kvinnekaderen. (innlegg i dette nummer av FFP). Det er ikke tilfelle. Det er ulike oppfatninger blant kvinnekaderen om dette spørsmålet og 8.mars viser to motsatte strømninger i forhold til Afghanistan-parolen. Det SK gjør er å støtte den ene strømminga, som vi mener er riktig. Når det gjelder de kameratene som mener at det er feil å reise Afghanistan-parolen i kvinnebevegelsen så står ikke SK på eks-DS-formannens standpunkt med å si at de "bør gå ut av partiet". Vi mener disse kameratene tar feil, men vi er innstilt på å diskutere med dem og høre argumentene deres.

h) Punktet om allianser med DNA dreier seg ikke om det store flertallet av samorg-demonstrasjoner der vi deltar, men utelukkende om et mindre antall der vi mener at det er gitt for store konsesjoner.

i) Debatten om partimodellen er i gang. I denne debatten mener SK det er ført fram høyrestandpunkter og at hovedfaren går i høyreretning. Det betyr ikke at SK mener at det er høyre å gå inn for større lokal sjølstendighet eller å gå inn for høy prioritering av dagskampen. SK går sjøl inn for begge deler, men vil altså advare mot å slå over i høyrefeil, slik noen kamerater har gjort.

j) I vedtektsdebatten har noen kamerater foreslått å avskaffe den demokratiske sentralismen og innføre fraksjonsfrihet i partiet. Andre forslag går i samme retning, men ikke så langt. Om disse forslaga vant fram ville de utvilsomt bety å likvidere partiet som et kommunistisk parti. Dette betyr ikke at vi skal unnlate å ta en diskusjon om praktiseringa av den demokratiske sentralismen. Det er fullt mulig å gjøre praktiseringa av den demokratiske sentralismen ||.

bedre uten å slå over i høyreavvik.

k) Når SK har pekt på høyrefaren i partiet, betyr ikke det at SK eller SKAU ikke har gjort høyrefeil. SK og SKAU må her sjølsagt gå gjennom sitt eget arbeid.

TIL SLUTT:

Jeg vil stort sett ikke kommentere eks-DS-formannens polemikk mot SK-vedtaket, i dette nummeret av FFP. Sjøl påsto han på SK-møtet at det fantes svært mye høyre i det faglige arbeidet uten å dokumentere det. Jeg ser at han heller ikke nå har forsøkt å bevise en sånn påstand. Ellers skal jeg innskrenke meg til å kommentere "tese 2". Kameraten feilsiterer min TF-artikkel. Jeg sa følgende: "Jeg ser for meg muligheten av at vi kan stå ovenfor en lengre fredelig periode der revolusjonen ikke står på dagsordenen". Jeg sa det var en mulighet. Ikke at det var sikkert eller sannsynlig. Den andre muligheten, nemlig en krig, er blitt langt mer akutt siden da, men at det skulle finnes en tredje mulighet, med store revolusjonære kamper i løpet av de nærmeste åra, vil jeg nekte for. Når en drøfter valgtaktikken i åra framover er en nødt til å ta utgangspunkt i en situasjon der det blir valg. Vi kan fortsatt ikke si nøyaktig når krigen bryter ut.

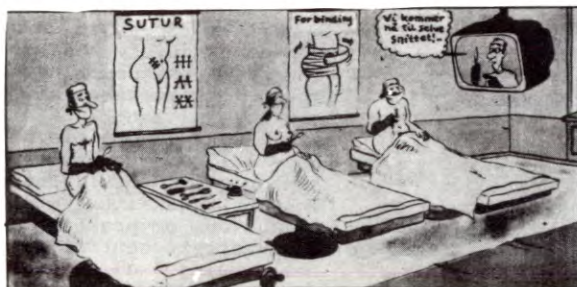
Jeg mener at Carters aksjon kunne utløst krigen, og at verden er på randen av krig, men under helt spesielle forhold kan det fortsatt gå en god del år, og i så fall må vi ha en taktikk for en lengre fredelig periode.

Kameraten kritiserer at vi har prioritert sikkerhet og beredskap for lavt. Sannheten er at dette arbeidet er prioritert høyt, men fordi partiet mangler erfaring har vi gått langt som fram. Jeg skulle også gjerne sett større resultater men skulle vi ha prioritert det høyere måtte vi ha prioritert noe annet ned. Jeg går ut fra at kameraten har klare standpunkter til hva vi skulle ha prioritert ned, siden han er så skråsikker?

Av alle ting prøver kameraten å gjøre seg til talsmann for kritikken av partiets kvinnearbeid. Men det er ikke alle som veit at den samme kameraten i fjor mente at vi prioriterte kvinnearbeidet for høyt og gikk aktivt inn for å rasere store deler av det kvinnearbeidet vi faktisk driver. Det var bare pga motstand fra SKAU og fra jentene sjøl at han mislyktes i å trekke mange nøkkelkader ut av arbeidet med Kvinnefronten. Det foreligger ingen sjølkritikk fra han for dette forsøket på å lamme vår innsats i Kvinnefronten, derfor virker det ikke særlig oppriktig når kameraten plutselig er blitt en varm talsmann for å verne om Kvinnefrontens sjølstendighet.

Til slutt må jeg føye til at tolkninga av Sk-vedtaket står for min regning, og det er godt mulig ikke SK ville uttrykt seg akkurat slik jeg har gjort.

På oppdrag fra SKAU, Pål S

Sykehusene må nå spare...

KRISE-ANALYSA TIL SK

KOMMENTARER FRA FORHENVÆRENDE DS-FORMANN

Partiledelsen har nå for første gang lagt fram sin politiske analyse av partikrisa. De har og en analyse av hvordan krisa skal overvinnes. Diskusjonen om krisa har pågått svært lenge i partiet. min første skriftlige polemikk om saka er nå over et år gammel. Sjøl om den kom i seineste laget, er det bra at vi nå har fått SKs analyse. Jeg oppfordrer kameratene til å studere den nøye, og gi sine kommentarer. Det vil sette nødvendig fatt i diskusjonen. Jeg vil derfor bruke all min spalteplass til å kommentere SKs kriseanalyse, og ber derfor om unnskyldning for at annen kritikk av meg foreløpig ikke blir besvart.

mangler ved analysa

Jeg har noen almenne innvendinger som kan avhjelpes/besvares av SKAU. Jeg stiller derfor noen spørsmål:

- Dere virker ensidige. Finnes det noen "venstre"-feil i partiet? Har de evt. hatt betydning for krisa? Ser dere på noen områder vakling mellom høyre og "venstre"-feil? Veit dere av noen "linje"-feil i deres eget arbeid? Er de evt. av høyre eller "venstre"-type?

-Dere virker udialektiske. Hva er de historiske røttene til avviket i partiet? Forrige landsmøtet korrigererte et høyreavvik. Hvordan har korrigeringa utvikla seg til et nytt høyreavvik? SK sier: "Det har utvikla seg en alvorlig høyre tendens med et stadig klarere politisk innhold som dukker opp på en lang rekke områder". Hvorfor dukker "de" opp? Hvor fra? Hvilke rolle spiller "ytre forhold", "indre forhold"? Sentralkomiteen? SKAU? Medlemmene? Hvor stort er avviket? Enda større enn det forrige?

- Dere er lite konkrete og presise. Dere sier: "Det blir gjort fraksjonelle feil". Dere sier også: "Mye av årsaken til det (at AU ikke har jobba med planene) er at

AU ikke har kunne konsentrere seg om disse viktige oppgavene på grunn av alvorlige problemer skapt av fraksjonering i Oslo-distriktet". note*) Videre står det: "Det er nødvendig å fordømme fraksjonisme" og "SK understreker samtidig at ledelsen ikke kan tillate noen former for fraksjonisme". Jeg spør: Finns det landsomfattende fraksjoner? Fraksjoner bare i Oslo? Hvordan skal evt. vedtektenes bestemmelse om behandling av fraksjonelle håndheves?

- Dere forteller at "mange kamerater" i kvinnebevegelsen er mot å bekjempe Sovjets invasjon i Afghanistan innen kvinnebevegelsen. Hvor mange partikamerater gjelder dette? De fleste av partimedlemmene i KF? Våre folk i KFs landsledelse? Om kamerater i dagens situasjon er mot å slåss mot Sovjet i kvinnebevegelsen, mener jeg de bør gå ut av partiet. Derfor er det viktig at dere er presise i beskrivelsen av denne gruppa.

Dette var noen sponatene spørsmål. Det er bra med svar i den vanlige "halen" på artikkelen.

bemerkninger til de nye høyretesene

Jeg oppfatter de programatiske punktene som en finner i avsnitt 2 som de nye høyretesene. Jeg har ikke tid til mer enn summariske kommentarer:

Tese 1: "- Det finns høyreavvik i holdninga til marxismen-leninismen-mao Zedongs tenkning, der det reises kritikk mot grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper.- Det finns høyreavvik i holdninga til den sosialistiske revolusjonen og proletariatets diktatur."

Jeg støtter denne tas med noen forbehold: Jeg mener det ikke nød- 13.

vendigvis bør være avvik å kritisere det vi nå trur er "grunnleggende marxist-leninistiske prinsipper". En viktig del av motsigelsene er jo nettopp å skille mellom "grunnleggende prinsipper" og andre mer eller mindre lure ideer. Skal vi finne ut av dette må vi ha en diskusjon. Om en av partene i utgangspunktet stempler motstanden som "avvik", går denne diskusjonen dårlig. - Spesielt når den ene parten heter "sentral-komite".

Et annet forbehold er at jeg mener høyreavvik er sauset sammen med en haug "venstre"-avvik. Jeg skal hjelpe SK med litt konkretisering av feila fra SKAU-kameratenes arbeid. Fritt valgte eksempler fra prinsippprogramdiskusjonen:

- Om grønt gras legger seg på jernbanelinja under krig, skal de skytes ("venstre")

- Programmet "glemmer" at kvinner er dobbelt undertrykt (høyre)

- Programmet går inn for fagforeningsnøytralitet (høyre)

- Programmet gir illusjoner om parlamentarismen (høyre)

SKAUs programarbeid mener jeg faktisk mest er "høyre". Men de kompenserer godt for det med "venstre" på andre felt. Skal det absolutt markeres kurs, må den vel kalles vakling mellom høyre og "venstre".

Jeg mener det er alvorlig at marxismen-leninismen - mao Zedongs tenkning er lite brukt i hele partiet, SK inkludert, de siste par åra. For eks. mener jeg det hadde hjulpet SKAU i deres vurdering av de ytre og indre forholdas rolle i forbindelse med partikrisa, om de hadde studert "Om motsigelsen".

Tese 2: "Det finns høyreavvik i synet på sosialimperialismen og de pro-sovjetiske revisjonistene i Norge. - Det er et utbredt syn blant mange kamerater som arbeider i kvinnebevegelsen at det er feilaktig å kjempe mot Sovjets invasjon i Afghanistan i kvinnebevegelsen."

Her savner jeg dokumentasjon. Jeg husker partiformannens spekulasjoner i TF om muligheten for en lang, fredelig periode. Det var like før innmarsjen i Afghanistan. Jeg mener også at vi i ledelsen har prioritert sikkerhet og beredskap for lavt. Dette har også vært en undervirdering av Sovjet.

Fordømmelsen av "mange kamerater i kvinnebevegelsen" holder ikke. Som DS-formann har jeg jobba en del sammen med disse kameratene. Jeg mener at beskyldningen om ei sann sabotasje av kampen mot Sovjet er gal. Det kan godt hende det er gjort feil i taktikken, men den overfornevnte anklagen mener jeg er uberettiget og ukameratslig, og bør derfor snarest trekkes tilbake.

Et annet avvik i denne forbindelse er derimot reist av kaderen i KF: At vi i partiledelsen i lang tid har hatt liten respekt for deres arbeid, krenka KFs sjølstendighet. Fremma/stilt oss likegyldig til kvinneundertrykkinga i partiet. At SK og SKAU de siste to åra har gjort lite med kvinnekampen. Denne kritikken er i liten grad besvart. Jeg tror den kan lære oss mer om partikrisa enn SKs angrep på kvinnekaderen.

Tese 3: "- Det finns høyreavvik i fht allianser med DNA, bl.a. i enkelte tilfelle i samband med 1.mai i form av for store politiske konsesjoner." jeg mener dette er ei snever vurdering av vår allianse/ frontpolitikk. Ser vi mer helhetlig på situasjonen vil vi finne sekteriske linjer og firkanta taktikk. Sånne "venstre"-avvik har lenge hjulpet forsøk på å isolere oss, de har svekka vår slagkraft, særlig i det anti-imperialistiske arbeidet. Overslag når vi prøver å korrigere disse linjene, ser jeg som naturlig. Jeg mener faktisk også at SKAU har vært med på dette. Disse nye høyrelinjene vil jeg selvsagt være med å slåss mot. KKs omtale av politi og ungdom på T-banen er eksempel som virkelig gjør meg sint.

Tilsvarende eg jeg uenig i enkelte opplegg for samarbeide 1.mai. Jeg mener også vi noen plasser har gitt for mye politisk for samarbeid med Samorg. Men også dette har SKAU lagt en del av grunnlaget for. Linjene de har sendt ut for sånt samarbeid 1.mai er lite konsekvente. Derfor irriterer det meg at SK lanserer denne kritikk- en uten å si noe om seg sjøl og AU.

Tese 4:"- Det finns høyreavvik i synet på partiet og partimodell- en, som bl.a. undervurderer sentral, kommunistisk propaganda og dagsavisa, og som overvurderer den reinte økonomiske kampens politiske betydning." her setter SK saken på huet. Skal dette "avviket" korrigeres med å svekke den alle- rede ynkelige prioriteringa av dagskampen? I såfall bør dere stryke sjølkritikken deres for manglende faglig arbeid og lage teoretisk grunnelse for en ny partimodell etter mønsteret "hode uten kropp". Den strategiske politiske kampen og dagskampen er gjensidig avhengige av hverandre. Jeg mener at det til enhver tid må være samsvar mellom storleken på "sentral, kommunistisk propagan- da og dagsavisa" og resten av arbeidet og organisasjonen vår. Forøvrig seg jeg en annen kilde til økonomistiske feil. Det er at SKAU overlater hele den faglige kampen til faglig utvalg. Dette vil nødvendigvis splitte den fag- lige kaderen og deres arbeid fra hele den strategiske kampen. Det svekker båndene til andre kampom- råder/andre deler av organisasjo- nen. Faglig utvalg kan ikke las- tes for dette. Her er det SKAUs prioritering som avgjør.

Tese 5:"- Det finns høyreavvik i synet på den demokratiske sentra- lismen, som vil avskaffe direkti- ver og sentral ledelse av disku- sjoner i partiet og vil tillate fraksjonisme." Jeg har ikke møtt dette standpunktet i partiet. Jeg går ut i fra at dere fortegner ønsket om et sterkere demokrati, bedre mulighet for å jobbe sjøl- stendig, og ønsket om en skikke- lig ledelse av partiet. Jeg mener dere stiller dette for enkelt. Ut-

gangspunktet er den demokratiske sentralismen slik den fungerer nå. Den har mangler. Sentralismen er for svak. Både ved at det ikke ledes og ved at folk ikke følger direktivene de får. Demokratiet svekkes ved at kritikk oppover ikke blir hørt eller blir under- trykt. Jeg mener det er gjensidig avhengighet mellom sentral ledelse og lokal sjølstendighet. Mellom demokratiske retter og sentral autoritet. Derfor er SKs kritikk ensidig når den bare forsvarer sentralisme og direktiver.

Jeg ønsker også å forsvare sentralismen, men ser et styrka demokrati som en absolutt forut- setning. - Rotet som oppsto da den nye RV-organisasjonen ble lan- set uten behandling på noe plan i partiet, er et godt eksempel på ekstrem og skadelig "sentralisme". Slike meotder gir anarki i organi- sasjonen.

Tese 6:"- Det finns høyreavvik i synet på kommunistene sjøl, som vil erstatte hardt og oppfrende arbeid med liberalisme". Er mange partimedlemmer "revolusjonære stuegriser"? Ø - påsto det i Morgenbladet. Jeg håpet han hadde liten støtte for det i partiet. Dessverre har han delvis fått med- hold, sjøl om SKs oppfatning er forsiktigere formulert. Sjøl ser jeg imidlertid utrolig mye hardt og oppfrende arbeid i partiet. På tross av svikt i tilliten opp- over, manglende hjelp og veiled- ning, gærnr planer og direktiv.

Noen arbeider mindre fordi de er utslitt. Noen fordi de ikke greier oppgavene deer gitt. Noen fordi de er uenige i linjene de skal jobbe etter. Andre gjør mindre fordi de er fly forbanna på alle overordna organ. Disse tingene kan kritiseres. Men en løser ikke disse problemene med merkelappen "liberalisme".

Etter mitt kjennskap til orga- nisasjonen som DS-formann, mener jeg denne såkalte høyrelinja i synet på kommunistene, spiller en svært underordnet rolle. Derimot mener jeg at både jeg og andre ledende kamerater ofte har krevd for mye, sånn at både enkelt- kamerater og partienheter har

knekt. Jeg mener vi trenger en ransking av kaderpolitikken vår. Jeg kjenner og har ansvar for knekking av helse, ekteskap og økonomi som følge av rovdrift på partimedlem. Kall gjerne dette et høyreavvik, men likestill det ikke med å slåss for liberalisme.

ønsker sk å splitte partiet?

Jeg tør ikke det. Men skulle jeg laga et SK-vedtak for å splitte ville det sett likedan ut. Jeg legger spesiell vekt på to trekk ved kriseanalysa: For det første setter den hatter, stempel og avviker.merkelapp på en lang serie standpunkt. Dette blandes sammen med stadige utfall mot fraksjonering. Stadige påpeknin-ger av at det finnes riktige og gale kritikker og framgangsmåter. At det må skilles mellom forskjellige slags motsigelser, uten å konkretisere skillelinjene.- For det andre blir anklagene i tesene stilt svært alment. Det overlates mye til den enkeltes tolkning å avgjøre hvem og hva som egentlig kritiseres. Det kan være nyttig i en amtkamp, men det svekker mulig hetene for å enes på rette linjer.

SVAR TIL KAMERAT GURI O'

I forrige nummer av FFP stiller kamerat Guri O' spørsmål om de involverte kameratene i DS og SK er inhabile til å lede den pågående partidiskusjonen og om det bør settes sammen en egen ledelse for den.

Redaksjonen har bedt om SKAUs og DS' syn på dette, som er samstemmig; Både DS og SK er demokratisk valgte partiorganer som

Jeg tror tesenes ulne form vil irritere mange. De fleste som har motsigelser til SKAU vil tro SKAU angriper dem. Og dette til tross for at dere understreker at dette gjelder mindretalls-strømninger i partiet.

Slik jeg kjenner Oslo, for eks. fra de siste formannskonferansene, tror jeg at storparten av medlemmene her i byen vil være uenig med analysen deres. Men jeg mener den antagonistiske formen er svært uheldig. Skjerpes diskusjonen ytterligere, er vi over i parodien på en politisk debatt.

Jeg rår dere til å legge fram ei ny analyse. Den bør være mer avdempet, konkret og saklig. Dere bør si mer om historia, demokratiet og jobbinga til oss som sitter i SK.

Note**

Den refererte setninga i SKs uttalelse er i den trykte utgaven (se mai-nr. av TF) endra til: "... på grunn av alvorlige problemer i Oslo-partiet." Grunnen til dette er at kritikken av eks-DS-formann for fraksjonelle arbeidsmetoder foreløpig ikke er kjent for partimedlemmene på landsplan. Setninga ville derfor også virke nokså uforståelig for medlemmene utafor Oslo, dersom den sto uten nærmere forklaring. SKAU har her villet vente med å gjøre kritikken av eks-DS-formannen kjent for landspartiet, med sikte på at han gis anledning til å svare på kritikken i samme nummer av TF.

- red.

UKLAR DEBATT MED FARLIG TONE)

har i mandat å lede henholdvis distriktspartiet/partiet. Dette omfatter også å lede organiserte partidiskusjoner. Vedtektene åpner ikke for noen annen måte å ordne dette på. Uansett om en mener at enkeltkamerater i ledende organer er inhabile til å styre debatten, så er vi her likevel nødt til å følge de vanlige reglene for den demokratiske sentralismen.

- red.

SVAR TIL FINN S

FRA TOR M

I FFP for april har Finn S (FS) et 7½-siders innlegg i den pågående partidiskusjonen. Jeg er svært uenig med mye av det han skriver. Men her får jeg nøye meg med angrepet hans på Faglig-Olaf (FO), og et par saker til. Med hevet pekefinger blir FO av FS formanet på denne måten (s.53): "Og har di samtidig tenkt å la være å gå sterkt i mot linjer som etter min mening virkelig vil skade partiet (skjære drastisk ned på sentralen, legge ned dagsavisa, tillate fraksjonisme)? da synes jeg tonen din blir nærmest uforsonlig og lite egna til å løse motsetningene." (understrekningen er FSs egen).

FO får svare for seg sjøl. For mitt eget vedkommende vil jeg si følgende:

Til evt. nedskjæring av sentralen. På side 31 i beretningsforslaget står det: "I forhold til partiets størrelse har vi for stor administrasjon fra lagsstyrene og oppover." Videre: "Tendensen til å trekke kader vekk fra grunnplanet over i utvalg representerer en fare for å undergrave partiets organisasjonsmodell."

I "sjølkritikk fra SKAU til DS i Oslo" blir utbygginga av apparatet omkring Duplo, Oktober og KK" karakterisert som "uhemma" og "subjektivistisk". Det sentrale apparatet karakteriseres videre som "en super-Parkinson (m-l)", og at dette skjedde "i et sånt omfang og tempo at partiet ravet under byrden". Det står også: "Den viktigste feilen er her gjort overfor partiets grunnorganisasjoner i Oslo, fordi så mye folk blei dratt ut av dem og partiet byråkratisert".

Dette er henholdsvis SKs og SKAUs egne vurderinger. Her er avstanden til Henry B sannelig ikke lang! Forskjellen ligger i at Henry B kjører fram standpunktet sitt med en viss konsekvens, mens SKAU i det ene øyeblikket mener at apparatet er for stort (sanntolker ihvertfall jeg sitatene overfor), i det andre

øyeblikket at det er for lite (jmf. SKAU-vedtaket mot Henry B.).

Personlig ønsker jeg et stort apparat som kan ivareta svært mange parti-behov. Men dette kan sjølsagt enhver idiot gjøre. Spørsmålet er også: Hva har vi råd til, både økonomisk, kadermessig og på andre måter? Sjøl mangler jeg alle forutsetninger i form av konkret materiale til å gi noe ansvarlig svar på sanne spørsmål. At FS nærmest avkrever FO et svar anser jeg som uakseptabelt og fullkomment utdig.

Til spørsmålet om dagsavisa. Hvor er det FS vil med spørsmålet sitt? FS veit godt at Faglig Utvalg, FO ikke minst, har sett på KK som et viktig redskap for partiet, ikke minst på det faglige området. FO har under signaturen OHV vært en flittig bidragsyter til KKs spalter og bidratt til at avisa i dag har en viss posisjon i en del fagforeningskretser og på en del arbeidsplasser. Dette har gått ut over en del av FUs øvrige arbeid og kapasitet, men det har vært en bevisst prioritering fra FUs og FOs side.

Men samtidig vil jeg si at jeg misliker sterkt det hysteriske kjøret mot de kameratene som på det ene eller det andre tidspunktet har hevda at KK som dagsavis må nedlegges. Særlig gjelder dette de harde angrepene på vedtaket i Oslo DS som vitterlig blei fatta før det var klart at vi ville få statsstøtte. Den atmosfæren SKAU har skapt rundt KK-diskusjonen bryter fullstendig med det som står i beretningsforslaget om diskusjonsstilen i partiet, og representerer et beklagelig tilbakefall til "venstre"-avvikets diskusjonsstil.

Dette er beklagelig for vi trenger mer diskusjon om problemene i KK-arbeidet. Hva kommer avisa til å koste oss totalt sett? Hvor stor er egentlig effekten av KK som

kollektiv organisator? Hva betyr det at budsystemet er forlatt i resten av landet og i store deler av Oslo? Hva har dette å si for spredninga på arbeidsplassene osv. Jeg mener at SKAU gjør noe svært dumt ved å vanskeliggjøre en sånn diskusjon ved nærmest å hevde at alle som er mot KK som dagsavis er mot leninismen.

For ordens skyld: Personlig er jeg for å opprettholde dagsavisa. Og jeg er villit til at dette går ut over andre saker, men her finnes det sjølsagt ei grense. Og den må det i leninismen og all anstendighets navn være lov og diskutere.

Om å tillate fraksjonisme. Her tenker vel FS på PU-vedtaket mot daværende DS-formannen. Og så vidt jeg skjønner ønsker FS å spenne FO foran vogna med fraksjonisme-anklagene. Ogjen får FO svare for seg sjøl, men personlig synes jeg det lukter vondt av hele vedtaket. De samme tankene som "Arnt" kom med i april-FPP gjør også jeg meg. Og når det ikke går an å svare mer overbevisende enn PU-medlemmet "Anders" gjør til kritikken fra Asbjørn S. og Svein H., da blir bare skepsisen enda større.

A be FO eller andre godta dette PU-vedtaket som det nå står, det er det samme som å be partimedlemmene om helt ukritisk å sluke det partiledelsen kommer med. Sânt noe har skjedd før i partiets og m-l-bevegelsens historie, etter å dømme åssen dette vedtaket er mottatt så ser det heldigvis ut til at denne perioden nå ligger bak oss.

Jeg har tatt opp tre saker som FS mener at FO bør være sterkt i mot. Når FO ikke gjør dette "synes jeg at tonen din blir nærmest uforsonlig og lite egne til å løse motsigelsene" (FS s.53). Dette er en meget sterk anklage. "Nærmest uforsonlig" det er det samme som "nærmest antagonistisk".

At FO gjennom artiklene sine skulle ha opptrått på en sånn måte vil jeg avvise som loddrett tøv. Da kan en sannelig lure hva slags kritikk FS mener er akseptabel.

Så til den varsla partidiskusjonen/partikampen. Og jøye meg for kamp dette skal bli hvis innlegget til FS er representativt for det som vil komme i fortsettelsen! Særlig en sak forunderer meg mye: det gjelder den delen av innlegget hans som tar opp Henry B. påstand om at partiledelsen bør fjernes.

La meg før jeg går videre slå fast (nå må en tydeligvis gardere seg både i hue og ræva!) at jeg synes HB farer med tullprat. Det er helt meningsløst for alle som står utafor SK (det gjelder så vidt jeg skjønner også HB) nå å ta standpunkt til hvem som skal sitte i det nye SK og hvem som evt. må vekk. Vi mangler et skikkelig materiale til å foreta en sånn vurdering. Noe veit vi sjølsagt: at kamerat ditt har stått for den linja (og den var kanskje riktig eller helt gaustad) eller at kamerat ditt har hatt ansvaret for det eller det prosjektet. Og det må vurderes sånn eller sånn. Men her må folk vurderes allsidig, gjennom en lang periode. Og så vidt jeg skjønner har verken HB eller undertegnede noe tilgang på et sânt allsidig materiale. Nok om HB.

Så til FS. Hva mener han egentlig? Er han mot standpunktet til HB ut fra en liknende vurdering av den heg har gjort over? eller hva er det som kan få han til triumferende og utbryta at "Hans (HBs) innlegg og konklusjon er det beste bevis for at vi har å gjøre med en viktig partikamp (FS'egen understr) enten en liker det eller ikke." Er det nå sånn at vi inviteres til en partikamp der det dreier seg om å slåss for at den gamle SK gjenvelges, evt. med noen i tillegg? Nå når partidiskusjonene skal "ledes" så måtte det vel gå an å få denne delen av partikampens målsetting klargjort.

Hvis jeg mistolker kamerat FS,

så får han ha meg unnskyldt, men jeg kan dessverre ikke trekke noen annen konklusjon enn den jeg har antydning over av innlegget hans. Og da mener jeg det er grunn til å rope et kraftig varsko. Ei sånn "kleppekort"-linje er helt uansvarlig. Og sette i gang noen "partikamp" rundt dette spørsmålet nå, er i beste fall meningsløst.

SK har gjort mye bra i denne landsmøteperioden. Det er det ikke tvil om. Samtidig er det begått en rekke feil, både av SK som helhet, og av enkelt-kamerater i SK. Det er nok å nevne "venstre"-avvika i diverse taktiske spørsmål, den økonomiske skandalen, nedprioritering av arbeiderklassen og deflagrante feil i partikrise-diskusjonen, planfeil, feil i kaderbehandlinga for å nevne noen saker. Det er klart at dette må få konsekvenser i vurdering av hvem som skal sitte i det nye SK. Mitt råd til FS er at han putter "partikampen"/valgkampen sin på dette området inn i skrivebordsskuffen. Så får han heller ta den med seg på landsmøtet.

Så til en annen sak. I den samme artikkelen polemiserer FS mot noe jeg har skrevet. Til det er å si to ting. For det første misforstår han og forvrenger det jeg skreiv sånn at "svaret" blir det rene "god-dag-mann-økseskaff". Og for det andre blir ikke innlegget mitt trykt i FFP i det hele tatt!! Den vedtatte partidiskusjonen åpner sannelig lovende!

I forvisning om at partimedlemmer flest har bedre leseferdighet enn FS, og i håpet om å ha nye i FFPs spalter denne gangen, skal jeg gjenta poenget mitt. Jeg mener at SK har takla hele krisediskusjonen feil. Jeg mener at debatten til nå har godtgjort at ledelsen og ledende kamerater allerede fra starten kom skeivt ut. Omfanget av den var ikke forstått, årsakene blei tolka som i hovedsak ytre forhold. Samtidig har jeg i løpet av hele denne krisediskusjonen hatt følelsen av å stå overfor en vedtatt taktikk om åssen det "riktige" synet

skulle kjempes fram i partiet. Manglende undersøkelser, uvitenhet om hva mange partimedlemmer mente samt en bedrevitende og sjøltilfreds holdning har vært karakteristisk for en del av innlegga i debatten. Legg så til at bare kameratene S. og Ø. fra partiledelsen har uttalt seg i denne debatten. Det samme gjelder debatten om prinsippprogrammet. FS har inntil april FFP ikke sagt et kvekk. Det samme gjelder kamerat A. Har dere virkelig vært så enige i forholdet mellom ytre/indre årsaker om RVs framtid, om prinsippprogrammet, om at fraværet av vaskeekte, eller syntetiske arbeidere i partiledelsen er årsaken til at faglig er nedprioritert. Eller om alle de andre sakene som er og har vært oppe i debatten. Det kan jeg umulig tru. Noe annet ville være en fornærmelse mot hele SKAU. Men hva er da vitsen med å bevare denne "enheten utad" overfor resten av partiet?

I praksis har SKAU opptratt som en blokk overfor partimedlemmene i denne diskusjonen. Det har vært skadelig og røper en feilaktig holdning til hele partidemokratiet. I det refuserte innlegget mitt til april-FFP kalte jeg dette "en fraksjonell innstilling overfor partimedlemmene". Det står jeg fast ved. FS kommer ikke inn på realitetene i dette i det hele tatt. I stedet komme han med masse pratette utenomsnakk. Jeg går ut fra at FS er medlem av PU. og med den tolkning av vedtektene som PU legger til grunn for vedtaket sitt mot daværende DS-formann burde han skjont dette umiddelbart. Men vedtektene kan sikkert oppfattes svært så elastiske. Som det er sagt: - Det skal karakter til å selge strikk metervis.

Tor M

PS. Kamerat Ø. har til dags dato ikke forklart FU hva han mener er feil i partiets faglige politikk. Han underslår opplagt kritikk. Får han snart et PU-vedtak mot seg? Ellers brukes det nå strammere strikk?

INGEN FORSONLIGHET MED TUSK OG TØV, FINN S

I forrige FFP forteller kamerat Finn S. (FS) hva han mener er berettigta og hva som er uberettigta kritikk i den pågående diskusjonen. Jeg har den ære å være den første som blir nevnt under det store kapitlet: "Uberettigta kritikk". Jeg blir kritisert for å ha en uforsonlig tone og for å ikke være helt redelig. For å gjøre det klart med en gang kamerat FS. Jeg ønsker ingen forsoning med den kritikken du reiser. Jeg ønsker ingen forsoning med metoden du bruker i artikkelen din. En metode som polemiserer mot oppkonstruerte "sitater" og blander sammen polemikk mot enkeltpersoner og mot generelle ideer i en eneste graut uten å presisere hva som er hva. Jeg er sterkt uenig med det jeg oppfatter som vilkår du setter for at en kritikk skal være "forsonlig".

Jeg har tildels brukt skarp polemikk mot synspunkter som jeg mener er skadelig og farlige. Det kommer jeg til å fortsette å gjøre. Jeg gjør det ut fra ønsket om å oppnå enhet. Jeg har til nå, verken i form eller innhold, ekskludert muligheten for at vi kan bli enige. Der ligger min "forsonlighet". Jeg forbeholder meg retten til å være "uforsonlig" overfor ideer og metoder som jeg mener er grovt feilaktige, noe annet ville være opportuniste.

snuskete metoder

Under avsnittet "Uberettigta kritikk", har altså FS en underoverskrift i sitat-form som lyder: "Partiledelsen driter i faglig arbeid". Og så går han rett over til å nevne kritikken min. Men sitatet stammer ikke fra mine artikler, FS. Hvorfor gjør du ikke folk oppmerksom på det? Under samme underoverskrift om faglig arbeid kommer det flere "sitater". Bl.a. følgende: "Hell dem (SKAU) ut på arbeidsplassene-linja duger

ikke det spøtt". Hvem siterer du her? Ikke meg iallefall. Men i den sammenhengen "sitatet" står, så ville det ikke være rart om folk oppfatta det som et sitat fra meg. Denne metoden gjenn-omsyrer hele artikkelen. Og spesielt den store delen som omfatter oss med "Uberettigta kritikk".

vil du ha blokker?

Reint bortsett fra hva FS egentlig mener om opposisjon så må jeg jo siat innlegget hans ikke akkurat reäresenterer en særlig avansert taktikk for partidiskusjonene. Hvis han virkelig ønsker å danne to blokker i partidiskusjonen ved å plassere et utvalg navngitte personer i bolken "Uberettigta kritikk" der han slår om seg med pekefinger og oppkonstruerte sitater, så har han gjort en god begynnelse.

Spørsmålet blir om dette også er partiledelsens ønske. I tilfelle er vi hardt ute å kjøre. Det har vært nok av hysteriske reaksjoner mot folk som kritiserer. Bl.a. innleggene til Pål S. antyder en ny linje her, men kamerat FS' innlegg går i gamle spor.

uklart innhold

Når det gjelder det faktiske innholdet i kritikken av faglig arbeid til SK, så er det lite å hente. Kamerat FS sier at han er mye enig, at han vil reservere seg mot deler av kritikken og det vil han komme tilbake til. Resten går om feilaktig form, uforsonlighet osv. Dette var jo svært i-møtekommende. Poenget med imøtekommenhet overfor kritikk må jo være å gå inn på den. Men heller ikke denne gangen skjer dette. Jeg synes kanskje han burde ha kommet tilsaken?

FS' "poeng, skriver han, er at partiledelsen vil gjøre en sjøl-

Etter løfter om tiltak og PS sitt forslag til Oslo, så er det første som skjer at SK sender ut sin direktiv-pakke for våren uten å nevne tariffoppgjøret eller fagligarbeidet med et ord. Hvorfor i alle verden svarer du ikke på den kritikken kamerat S. ? Det er unektelig et poeng i den, men jeg leker ikke, jeg synes det var en grov og alvorlig feil. Men S. synes først og fremst jeg burde ha nevnt diverse tiltak! Jeg hadde ikke tenkt å skrive mer om disse tiltakene, men S. s framstilling gjør det nødvendig.

Jeg er midlertidig fornøyd med at vi har fått en midlertidig sekretær. Men jeg må nok si at S. overdriver en smule når han framstiller dette som et resultat av møysommelig strev fra SKs side. Det stemmer ikke. jeg ønsker ikke å gå mer i detalj om dette punktet, hvis da ikke S. ytrer ønske om det.

Vi er varsla om at SKAU diskuterer kritikken og vil komme med en sjølkritikk, det skulle jeg ha nevnt også. Ærlig talt S., nei - det skulle jeg ikke. Kritikken har dryppa inn fra FU nærmere to år uten svar. 8.januar slo vi i bordet og trykte opp igjen brorparten av kritikken og krevde den distribuert i SK. Så skulle jeg altså ha understreka at SK endelig har lovet å behandle kritikken etter vedtektene og før jeg veit hva som er innholdet i svaret? Det veit jeg forøvrig ennå ikke, snart fem måneder etter.

tiltaka er nevnt

Til slutt her. Etter som kamerat S. polemiserer mot min artikkel i april-nummeret av FFP, så underer det meg at han ikke bemerker følgende setning i mitt svar til Pål S. i : "Det er gjort visse forbedringer i kontakten mellom SK og FU". Dette er da skrevet en måned seinere og arbeidet har begynt å komme i gang på en mer skikkelig måte. Men det synes kanskje ikke kamerat S. passer inn i polemikken mot oss med "uberettiga kritikk"?

kritikk på visse vilkår?

Etter å ha kommentert min såkalte "uredelighet" kommer følgende fra S. : "Når du i tillegg sier deg stort sett enig i eks-DS-formannens syn, unnlater å kommentere spørsmålet om fraksjonisme, og behandler Henry B. s ideer som om de var uviktige, da er jeg ikke med deg lenger"... Og har du samtidig tenkt å la være å gå sterkt i mot linjer som etter min mening virkelig vil skade partiet (skjære drastisk ned på sentralen, legge ned dagsavisa, tillate fraksjonisme)? DA synes jeg tonen din blir nærmest uforsonlig og lite egna til å løse motsetningene". han avslutter dette med følgende advarende pekefinger: "Jeg synes du bør tenke over hvor du vil fra nå, kamerat Olaf". Ja, ha. I første omgang vil jeg gå sterkt i mot S. s utidige forsøk på å dirigere kritikerne innfor ei ramme som han sjøl synes er akseptabel. Den sjuskete stilen til S. gjør det nødvendig med en detaljert gjennomgang.

"STORT SETT ENIG I DS-FORMANNENS SYN"

Jeg har erklært meg i hovedsak enig i DS-formannen sin kritikk av Pål S. i en bestemt artikkel. Seinere har jeg presisert enda nøyere hva denne kritikken går ut på. jeg ser at Pål S. i april-nummeret beveger seg i retning av å si seg enig i denne kritikken. På noen punkter gjør S. det samme. Han nærmer seg altså å bli "stort sett enig" i mitt og eks-DS-formannens syn på disse punktene. Likevel er dette tydeligvis det ene vilkåret til S. : gå i mot eks-DS-formannen, Uansett om dere sjøl har gitt han rett på noen punkter?

"UNNLATER Å KOMMENTERE SPØRSMÅLET OM FRAKSJONISME" (bør "gå sterkt i mot linjer som vil tillate fraksjonisme")

Dette punktet, eller vilkåret, til : er virkelig interessant. Da jeg skrev artiklene i april-nummeret, var det eneste som lå på bordet PUs vedtak med kritikk

kritisk oppsummering av avviket på det faglige området. Men heller ikke når han sier det, kan han unnvære en kommentar til feil i kritikken. "For eksempel er det ingen av dere som kritiserer oss hardest for svakt grep om faglig som antyder at det kanskje delvis kunne henge sammen med prioritering av beredskap og forberedelser for å møte en okkupasjon - et arbeid som ikke gir umiddelbar eller synlig uttelling i første omgang, men som er strategisk tvingene nødvendig," skriver kameraten. Det samme gjentar han en gang til i samme artikkel.

Jaha, så veit vi det. Faglig-Olaf og andre bør, når de kritiserer faglig-grepet, samtidig be-
dyre at det kanskje har sammenheng med at SK sikkert gjør en hel masse annet nyttig arbeid som vi ikke veit om og som vi ikke ser resultatene av akkurat nå. Det ville kanskje ha vært forsonlig i kamerat S. 's oppfatning av ordet. Etter min oppfatning ville det være forsonlighet overfor et strategisk avvik i partiledelsen, eller, opportuniste rett og slett.

For det første: vil du virkelig påstå at avviket på faglig-arbeidet i to år har sammenheng med og delvis kan unnskylde med at dere har drevet forberedelser til en okkupasjon? Jeg trur ikke at det stemmer med fakta.

teoretisk feil

For det andre: Det er etter min mening teoretisk og prinsipielt feilaktig og sette to grunnleggende områder for kalssekampen opp mot hverandre på den måten du gjør. Jeg mener Lenin bl.a. i "Hva må gjøres" har klargjort dette spørsmålet. Der siterer han Engels om de tre hovedområdene for klassekampen: Politisk kamp, teoretisk kamp og økonomisk kamp. Ett av poengene hans er at disse områdene ikke kan settes opp mot hverandre og den ene gis en slags forrang. Det samme poenget bruker han i "Brev til I Gusev" i en kritikk av en resolusjon som ville sette den væpna oppstanden opp som hovedoppgaven til fagforeningene.

Samme poeng er det Mao diskuterer i "Sørg for massenes velferd".

Det kan og det vil alltid oppstå problemer med prioritering. Over kortere perioder må man foreta valg. Poenget er at SK siden sommeren 1978 har utvikla et systematisk avvik med å sette - egentlig ikke bare faglig - men dagskampen, nederst på lista. I den diskusjonen har ikke forsikringer fra min side om at jeg trur partiledelsen har gjort mye viktig som jeg ikke kan se, sin plass.

om min påståtte uredelighet

Kamerat S. mener jeg ikke er helt redelig fordi jeg angivelig ikke skal ha nevnt visse tiltak SK har tatt for å rette opp feil på det faglige arbeidet. Jeg er ute etter poeng i diskusjonen, mener han. En sak er at jeg har nevnt dem og som positive, uten at S. gidder å nevne det, men det er ikke hovedpoenget. Jeg deltar i en beretningsdiskusjon, kamerat S. . I den diskusjonen har jeg lagt fram en skarp kritikk av SK sin behandling, eller riktigere, total mangel på behandling, av faglig-arbeidet. Og jeg har kritisert vedtektsbrudd fra SK i forhold til FU i behandlinga av stadig kritikk i to år! Dette hører hjemme i beretninga, uansett hvilke tiltak SK har gjort for å rette opp feila. Om det blir "poenger" avdet, så er det rett og slett fordi SK sin behandling i perioden er spekket med dem. Viss jeg virkelig bare var ute etter å score poeng, så hadde jeg lagt fram disse sakene mer detaljert. Jeg har lagt fram det jeg syns var nødvendig for å illustrere og vise alvoret i kritikken.

Når det gjelder artikkelen min i mars-nummeret, så var det på et tidspunkt da disse tiltakene ikke hadde trådt for alvor i funksjon. Et aktuelt poeng, akkurat da, var at Pål S. hadde skrevet en artikkel der første punkt til løsning av krise i Oslo var taktikk og linjer for tariffoppgjøret.

av DS-formannen. Men S venter tydeligvis at jeg da straks skulle henge meg på dette og "gå sterkt i mot" ideer som vil tillate fraksjonisme. Snakker du alvor S? Jeg oppfatter dette vilkåret som nærmest et krav om ukritisk oppportunisme overfor hva som helst partiledelsen måtte finne på.

Når dette skrives så er det lagt fram flere syn og det blir lettere å kunne tastilling. Til nå virker PUs argumentasjon lite overbevisende. Jeg avventer et konfrontasjonsmøte i FU der vi skal ha eks-DS-formannen tilstede. Men ut fra det som er lagt fram nå så virker det på meg ganske klart at vedtaket er feilaktig. Dette standpunktet er da i følge S blant de virkelig skadelige for partiet og noe gode kritikere ikke bør mene. Jeg tror båsen av "u-berettigta kritikk" blir temmelig stor da, S. Jeg betakker meg, S, men dine vilkår for hva som er "forsonlig" er fullstendig uakseptable.

- "LEGGE NED DAGSAVISA"

S blander korta. For det første: jeg har skrevet at jeg er uenig med bl.a. Henry B på i denne saka. Men ikke nok med det. Jeg er også en av bidragsyterne til ekstranummeret i FFP om dagsavisa. Finn S, veit jo også at FU og det inkluderer meg, agiterer systematisk for dagsavis over hele landet. Dette er etter min oppfatning en konstruktiv og aktiv måte å kjempe for dagsavisa på. Men for S er det tydeligvis ikke det viktigste. Det er å gå skarpt i mot Henry B sine innlegg.

Jeg innrømmer gjerne at jeg blir steik forbanna når S setter opp et sånt vilkår for at min kritikk skal være "egna til å løse motsetningene", som han kaller det, uten å si et pip om hva jeg gjør med dagsavisa. Det var dette med redelighet da.

For det andre, så mener jeg at det må være tillatt å gå inn for å nedlegge dagsavisa og likevel bli hørt i kritikken.

KONKLUSJON

Kamerat Finn S, setter i praksis

opp en rekke vilkår for at kritikk skal være forsonlig og egna til å løse motsetningene. Disse vilkåra går stort sett ut på å først angripe alt partiledelsen mener er feil, og så komme med "kameratslig kritikk". Dette minner forstemmende om "Keiserens lojale opposisjon". Jeg godtar ikke slike forsøk på å dirigere kritikken. Kamerat S bruker en teknikk i innlegget sitt som er fullstendig feilaktig, den representerer en forsøpling av debatten. Som gammel avis-mann burde S vite bedre og jeg ser derfor ingen grunn til å tolke denne meotden "i beste mening."

Kamerat S, bruker mye plass på form, på forsonlighet, alt for lite på å diskutere linjer konkret. Det er ikke noen vei ut av krisa. S stiller opp som representanten for "svært mange partimedlemmer" gjennom et av sine "sitater" og han klager over at debatten "går over hue" på mange. Vel, en av bidragsyterne til forvirringa må unektelig være S, sjøl! Folk vil diskutere konkrete linjer og saker. Jeg synes det var en viss bevegelse i den retning før S, innlegg. Jeg irriterer meg over å måtte bruke masse tid og spalteplass for å imøtegå den typen innlegg, men har likevel ikke mista håpet om at det kan komme noe politikk ut av det til slutt.

ET SPØRSMÅL

Representerer S, sine vilkår for hva som er riktig og feil måte å kritisere på partiledelsens syn. Dette er en alvorlig sak. Viss det er sånn at kritikken min og andres først blir forsonlig og egna til å løse motsetningene når vi først ramser opp enighet med S, sine vilkår, så vil jeg ha dette klart. Det er nemlig helt legitimt å oppfatte S, sine pekefinger som en advarsel. Standpunktet mitt til den salgs skulle være klart. La meg komme med en alvorlig ment oppfordring. Hvis dere ikke ønsker å sementere diskusjonen i to uforsonlige blokker, så bør S, sine innlegg først og fremst bli husket som et negativt lærestykke.

Faglig-Olaf

FORSVAR PARTIDEMOKRATIET!

I FFP for april ga vi endel konkret materiale for å begrunne hvorfor PU-vedtaket om fraksjonisme ikke holder vann. Anders, medlem av PU, har en lengre hale til innlegget vårt, men uten at han klarer å overbevise oss om at vi tar feil. Vi anbefaler folk som synes dette er vanskelig, å lese vår, Anders og Anrt sin artikkel parallelt - døm sjøl. Forvorig synes vi det er problematisk at han utlegger et DSAU-møte på en måte vi overhodet ikke kjenner oss igjen i. Aknders var påviselig ikke tilstede - det var vi. Kanskje er dette ei lita fillesak, men vårt problem er at hele PU-vedtaket består av slike "små fillesaker" - som vi oppfatter som uetterretteligheter.

Forrige gang polemiserte vi på fakta, nå vil vi ta opp endel av de linjespørsmåla vi mener ligger i denne saka. Når det gjelder SKAUs framgangsmåte, er den et kapittel for seg. Her henviser vi til Distriktsstyrets kritikk, som er trykt i dette bladet.

partidisiplinen og enheten i partiet

Anders er bekymra over disiplinen i partiet. Det er faktisk også vi, i den forstand at vi mener det finns alvorlige oppløsningstendenser i hele partiapparatet i distriktet. Dette har DS, under den "fraksjonelle" formannen sin ledelse, brukt mye tid på å undersøke og drøfte det siste året. I dag er det imidlertid en tendens vi finner enda mer bekymringsfull: den manglende politiske enheten i partiet. Vi er for demokratisk sentralisme - uansett om Anders skjeller oss ut for å være anarkister. Vi er for at vi alle som partimedlemmer underkaster oss en hard disiplin. Vi synes likevel det i tider som disse er grunn til å understreke at dette dreier seg om en bevisst og frivillig disiplin. Svært mange store kommunister har skrevet mye

bra om faren ved kommanderingsmetoder i det indre partilivet, om farene ved manglende demokrati i partiet, og konsekvensene av å bruke tvang og kommandering som metoder for ledelse....

Grunnlaget for partidisiplinen er politisk enhet, ikke motsatt. I motsetning til hva Anders tydeligvis mener, ser vi svært mye av oppløsningstendensene i Oslo-partiet som en reaksjon mot feilaktig og byråkratisk ledelse fra SK, noe som etter vårt skjønn er blitt forsterka i og med denne fraksjonisme-saka.

"Har eks-DS-formannen fraksjonert?" spør Anders. hans viktigste poeng gjelder den etterhvert mye omtalte konklusjonen til DS-formannen i FFP for januar. Anders påstår av i "glemmer" at DS-formannen skriver "svart på hvitt at vedtakene om å sende ut beretninga og prinsipp-programmet representerer en trussel om å splitte partiet". Vi er ikke imponert over Anders sin leseferdighet, men det får folk heller kontrollere sjøl. Kjerna i dette punktet er såvidt vikan skjønne at DS-formannen i SK har stemt for å sende ut disse dokumentene, også har han drista seg til å kritisere dem i partidebatten seinere. Når det gjelder prinsipp-programmet, ser vi til vår forbauselse følgende av Finn S' i siste FFP: "Diskusjonen om prinsipp-programmet. Utkastet blei dessverre ikke slik SK hadde fatta vedtak om: så kort og prinsippielt som mulig". Tenk det da! I januar-FFP kritiserer DS-formannen at omfanget av prinsipp-programmet er for svært. Han får vedtak om fraksjonisme som svar. I neste omgang sier en talsmann for SK at det samme programmet "blei dessverre ikke slik SK hadde fatta vedtak om."

Det som da gjenstår er kritikken av beretninga. Her skriver DS-formannen at det er "tendenser til overflatisk oppsummering i beretningsutkast". At det ikke går an å skrive slikt vil sikkert vi

også skjønne "når vi bare får tenkt oss om".

PU-vedtaket reiser en viktig debatt: gjelder regelen om debatt innad enhet utad også for den politiske debatten innad i partiet? Siden det ikke er slått fast særskilte vedtekter for SK, må dette prinsippet også gjelder for avdelingsstyret. Dersom et medlem av avdelingsstyre har stemt for et vedtak i avdelingsstyret kan han ikke i neste omgang si seg enig når vedtaket blir kritisert av avdelingsmedlemmer. Det eneste han da kan svare er at: "Du har interessante synspunkter- jeg får ta det opp i styret". Dette er i tilfelle å innføre regler som ikke blir praktisert i partiet i dag, og de bør debatteres. men problemet er at det mangler takhøyde og klima for slike debatter for tida. Såvidt vi kjenner til var det Komintern-partier som hadde vedtektsfesta at når SK hadde fatta et vedtak, så var det forbudt å drøfte denne saka noe mer i partiet. PU-vedtaket smaker av slike tradisjoner!

mot avsporing og blokk-dannelse

Vi ser fraksjonisme-anklaga som et forsøk på å avspore debatten om partikrisa, og vi er sjøl, ikke fordi vi liker det, med på å fylle opp FFP med en ganske omfattende debatt om denne saka. Vi må likevel slå fast at vi i dag ser dette som en sentral del av partikampen, fordi den reiser viktige sider ved partidemokratiet.

Anders sier: "det står klinkende klart at kritikken PU har reist mot den tidligere DS-formannen for fraksjonisme er korrekt". Han skjeller oss ut for å "kreve innføring av anarki og kaos". Han mener også vi burde være "rakrygga nok" til å kreve PU avsatt fra sine tillitsverv. Andre SKAU-medlemmer har ikke firt en tomme på fraksjonisme-kritikken på formannskonferanser i det siste, sjøl om det er tydelig for alle at storparten av styrekadere i Oslo.-partiet avviser PU-vedtaket.

I tillegg mener vi det er en utstrakt tendens fra SKAU sin side til å legge alle feil og mangler i Oslo-partiet på den avsatte DS-formannen sine skuldre. Dette rimer dårlig med blant annet SKAU sin sjølkritikk overfor Oslo-partiet. Vi mener både parti-formannens artikkel "Oslo-planen som forsvant" og Finn S. ordrike artikkel inviterer til en slik stil. Dette bekymrer oss. Vi mener både Anders og disse to andre legger opp til en farlig kollisjonskurs overfor Oslo-partiet. Dere bør dempe dere - og avstå frabillig demagogi!

Vi oppfordra sist PU til å trekke vedtaket. Det er ikke farlig å snu - og det vil avgjort ikke svekke respekten for partiledelsen" å snu i denne saka. Samtidig er vi pessimister utfra det vi har sett hittil - og lanserer derfor følgende forslag til landsmøtet i partiet:

1. PUs vedtak om fraksjonisme, retta mot formannen i Oslo-DS, er feilaktig. Det dokumenterer ikke at kameraten har begått feil som er av fraksjonell karakter.

2. Landsmøtet vil beklage at PU brukte vedtektene på en slik feilaktig måte. Det bidro til å avspore forsøkene på å løse vanskene i Oslo-partiet, det handlingslamla Distriktsstyret, og skapte mye vondt blod kamerater imellom.

3. PUs vedtak om fraksjonisme trekkes tilbake. Kameraten har krav på oppreisning og sjølkritikk fra de ansvarlige.

Svein I og Asbjørn S

PARTIDEMOKRATI ER POLITIKK

Flere SK-medlemmer sier vi må få mer politikk inn i partidebatten. Så sant. Hvis dere med det mener å innstille nedrakkinga av eks-DS-formannen, og istedet konsentrere debatten om linjer. Hvis mer politikk" derimot betyr at blikket skal løftes vekk fra partidemokratiet og masselinja, da er dere på villspor. Både Lenin og Mao

for eks. viet stor oppmerksomhet til nettopp slike problemer. Mao til og med da han var midt oppe i krigen. De fleste motsigelsene som utgjør partidebatten nå handler om partidemokrati og masselinje, på en eller annen måte. Hvilke avvik er viktig for partiet å korrigere nå?

AVVIKET FRA PRINSIPPET " FRA MASSENE TIL MASSENE"

Kanalene oppover i vårt parti er ganske tette. Men så lenge du liker linjene ledelsen lager, er det ok å være dørmatte/stumtjener. Verre blir det når du er misfornøyd med linjene fra ledelsen.

Og så en dag skjønner du at årsaken til de dårlige politiske linjene nettopp er at du sjøl og alle de andre er dørmatter/stumtjenere og at ledelsen derfor har kvitta seg med sine egne øyne og ører! På grunn av de tette kanalene oppover oppfatter ikke ledelsen virkeligheten riktig, og derfor lager de dårlig politikk.

Følgende er eksempler på at medlemmene for lengst har skjønt viktige saker som SK ikke har oppfatta:

- avviket i klasseinnrettinga
- at vi har et enormt behov for linjer for hvordan utvikle blomstrende fagforeninger (istedet bruker dere kapasitet på duste-debatt om pilsprosenten).
- At mange arbeidsfolk ikke følger seg heime i dette partiet.
- At det er dumt å stoppe en Kampuchea-debatt når borgerne hetser verre.
- At alt for lite av kontingent-pengene vi betaler brukes på faglige konferanser sammenlikna med andelen som finansierer reiser over hele kloden.

DS-FORMANNEN BLIR BEHANDLET FEIL

Den stilen som flere SK-medlemmer har mot DS-formannen i februar-FFP er tildels antagonistsk. I mars blir han skarpt kritisert for fraksjonisme av PU.

- En kritikk som er forbausende dårlig begrunna. I stedet for å stoppe antagoniseringen der, blir

- At PU-vedtaket som stempla eks-DS-formannen som fraksjonist aldri skulle vært fatta.

Uvesentlige spørsmål? Jeg syns ikke det. Og NB: Disse feile linjene hadde ikke blitt kjørt ut/fått så så lenge hvis SK hadde fulgt prinsippet fra massene til massene.

Alvoret i det dårlige partidemokratiet - at medlemmenes rolle reduseres til stumtjenere og dørmatter - er: 1. politikken blir feil, 2. de flotte opprørerne som rekrutteres blir grå mus.

Heder til Pål S⁺ (i april-FFP) og eks-DS-formannen (januar-FFP) fordi dere tar opp noe av dette. Men det er langt igjen til en god analyse og en korrigeringsplan.

SK gir nå ut et dokument som skal mobilisere oss mot høyre. Og klasseinnrettinga og prinsipp-programmet har opplagte høyreavvik for eks.

Er det problemet jeg har tatt opp her høyre eller venstre? Ærlig talt. Det driter jeg i. Det jeg veit er at avviket fra prinsippet "fra massene til massene" er et myealvorligere problem enn økonomisme i faglige spørsmål.

Er svært spent på om SK-dokumentet vier stor plass til dette politiske problemet. Gjør det ikke det, vil jeg gjøre Tor Mc ... ord fra mars FFP til mine: Da fungerer parolen om "mer politikk" som et opplegg for å hindre kritikk .

27/4 1980 ARVID

kritikken drevet videre på nye feilt: en ukorrekt kritikk om hans manglende interesse for krigsfaren blir trykt fra TØ, som også gjør et poeng av at 1.mai-arbeidet er kommet seint i gang. Dessuten har jeg hørt et rykte om at det er partifiender i Oslo-

partiet. Kilde: SK-medlem. Er det DS-formannen som menes?

Denne harde og overflatiske behandlinga av DS-formannen gjør meg oppbrakt. Jeg har kjent han i over 10 år, og har jobba politisk sammen med han. Jeg har sett fåsom har ytt så store personlige ofre og jobba så hardt for partiet og klassen som han, og har derfor svær personlig tillit til hans klassestandpunkt.

Ingen fra SK hevder at den politiske uenigheten til DS-formannen ikke lar seg løse innafør partiet. Debattens viktige innhold står fortsatt uklart for menigmann.

Det er nå på tida at SK tar mål av seg til å klare opp i hva det virkelig dreier seg om framfor detaljkritikker på mindre viktige spørsmål. På ett viktig punkt har til og med SK gitt han rett(indre/ytre).

Har jeg mistillit til SK siden jeg fremmer denne kritikk-
 SK? Nei, jeg har ikke det,fordi SK har gjort mye mer enn å lede denne debatten. Bl.a. interna-

spnalt har SK gjort mye bra for å forsvare Mao og 3dje verdenteorien mot alskens revisjonisme. Bl.a. gjorde Pål S. en flott jobb i Jern og Met i år og under siste LO-kongress. har alltid hatt stor tillit til hans klassestandpunkt, og håper han vil fortsette som partiformann.

Men SK er ikke feilfri,og deres største svakhet er feil i forbindelse med det indre partilivet, nærmere bestemt kaderpolitikk, kritikk/sjølkritikk, monolittisk enhetstendenser. Disse feila har stått støtt i flere år, og får nå slike ille utslag som behandlinga av DS-formannen. Ansvaret for at disse feila har fått rå og vokse er kollektivt uten at det gjør situasjonen mindre alvorlig.

S og DS-formannen må dra sammen rundt til avdelingene. Medlemmene som synes de ser bare 1 kort i kortstokken, må få presentert alle korta på bordet. Vi kan ikke godta at dem som ser de 51 korta som vi ikke ser aldri tar feil.

W.F

sk-lær av erfaringene fra kvinnefronten!

I februar-FFP åpner PS et innlegg retta til den daværende DS-formannen slik: "Det inntrykket en får er at Oslo-formannen ønsker å starte en allmen kritikk-kampanje i likhet med den som har ridd KF i et par år. Sporene fra den burde skremme fra gjentakelse. I løpet av den kritikk-kampanjen har KF blitt halvert og trukket seg ut av mye utad - vendt aktivitet."

Tillat meg å snu det der helt på hodet! Det er SKAU som bør lære fra erfaringene fra KF! Lære hva da? Jo, at når det kommer kritikk, så bør den svares på, og helst på en måte som skaper enhet der det er mulig, fruktbar debatt der vi er uenige, og endra praksis der vi innser at vi har gjort

feil. Årsaken til at kritikken har fått "ri KF som en mare i et par år", er at AKP har holdt stein kjeft og dermed tvunget kvinnefront-medlemmene til å rope høyere og høyere i håp om å bli hørt. Det lille "pip" av et svar partiet presterte ved et innlegg i KK (ved Kvinneutvalget)sommeren 79 var så ullent og unnvikende at det gjorde vondt verre - AKP-jentene i fronten fikk ingen linje å slåss etter og jentene som reiste kritikk fikk en ubehagelig følelse av å ha møtt bøygen. Kritikk"bølgen" fortsatte - og ansvaret for det ligger ikke hos de som rettelig hadde noe å kritisere, men hos partiledelsen som vek unna.

Når vi så kopler dette sammen med at SK de tosiste åra ikke har

leda kvinnearbeidet (som vanlig AKPer i fronten kan jeg ikke huske å ha hørt fra SK siden pornobålenes blomstringstid, og da i form av et dumt direktiv som sa "ta hardporno'n, ikke mjuk-porn'n") og at kvinnearbeidet siden "oppgjøret" med venstrefeil i 1976 har lidd under allmenn skepsis mot "de idiotiske kvinn-folka" i Kvinnefronten; ja, så er det ikke merkelig at partiet i dag står i en trengt og vanskelig posisjon i sitt kvinnearbeid.

Jeg mener at det manglende politiske og ideologiske arbeid har gitt særlig farlige resultater på tre områder:

1) De siste åras "bølge" med kvinnekultur, belønning for omsorgsfunksjonen, mjuke menn, du og livet ditt, skravlete amerikanske kvinnebøker av typen Marilyn French "Kvinner" etc-etc... har blitt stående uimotsagt og forsterka tendensen i fronten til å konsentrere seg for mye om KF som interesseorganisasjon for medlemmenes behov, og svekket kampen for å beholde og utvikle den sida ved KF som alltid har vært dens styrke: en kamp-organisasjon for kvinnes krav. Dette skaper frustrasjon innad, og manglende kvinnepolitiske profil utad.

2) Den manglende utviklinga av KFs anti-imperialistiske arbeid utover parolekrangel hver 8.mars, har ført til at presset fra tiårs tradisjoner med "fredsarbeid" i kvinnebevegelsen og aktivt kjør fra revisjonistene om at kvinne skal holde seg unna kampen mot imperialismen og spesielt unna kampen mot Sovjet, slår inn i fronten igjen med full styrke og resulterer i at ei riktig linje blir slått på defensiven og "fredsduene kommer på offensiven. Og det nå! Det er et grotesk eksempel på at manglende ledelse over kvinnearbeidet fører kvinnekampen bakover. På tida å snu på flisa, SKAU! (et tips; det hadde sikkert vært lurt å titte på hvordan Tromsø i tider som disse får til et enhetstog med en rad veldig bra internasjonale paroler først i toget 8/3-80. Der må det være ting å lære).

3) Undertrykkinga av kvinner i partiet har økt. Jeg trudde knapt mine egne ører da jeg hørte om jenta som var oppsøkt av mannens partiavdeling som forlangte at jenta skulle passe unger enda mer fordi mannens partiarbeid var så mye viktigere enn hennes! Men spontant blir tendensen slik, og andelen av kvinner som utvikler seg til å bli kommunistiske ledere synker. Valglistene høsten 79 er ett uttrykk for det - og svaret i form av kvinnekumulering, uteble da heller ikke.

Å gjenreise partiets kvinnearbeid er et langt lerret å bleke - her er noen forslag:

a) SK må legge fram en sjølkritikk overfor Kvinnefronten, en sjølkritikk som blir partiets, og ikke tilfeldige kvinnelige kommunisters, som svar på kritikken som er kommet fram.

b) SK må legge fram i beretninga en vurdering av sitt arbeid med kvinnekampen i perioden, og hvor vi står nå.

c) Bedre enn et arbeidsprogram med i og for seg mange riktige krav, trenger kvinnearbeidet at SK legger fram et forslag til en strategisk plan for kvinnearbeidet i 80-åra, som både partiet og kaderen i Kvinnefronten kan jobbe etter.

K 7 St

KORTENE PÅ BORDET FRA KAMERAT HENRY B

Jeg skal begynne med å rose kamerat Henry P for ei sak i det siste innlegget. Denne rosen er ikke ironisk ment. Kamerat HB stiller spørsmålet om å hive partiledelsen. Dette er hans mening. Han reiser det i åpen debatt. Han bruker ikke metoden med å gå bakveier og insinuere i dette innlegget. Dette er jeg glad for. Det kan skape enreinsligere form for partidebatt, friskere luft.

Jeg skal svare kamerat HB og forklare hvor og hvorfor jeg er uenig med han. Jeg mener partiet skarpt bør avvise hans forslag. Men at han legger det fram når han mener det, takker jeg han for.

SKAL PARTILEDELSEN HIVES ELLER SPLITTES?

Kamerat HB vil ha det til at motsigelsen mellom han og partiledelsen (deriblant meg) er at vi/jeg ikke tåler kritikk, frimodige ytringer osv. Det er kritikk av partiledelsen jeg er enig i. Jeg har også sjøl retta sånn kritikk, og deler av den er offentlig tilgjengelig. Når det gjelder meg sjøl så rekner jeg meg som politisk læregutt og jeg lærer stadig at jeg ikke er feilfri. Jeg har hatt den harde, men nyttige opplevelsen å få mye personlig kritikk i alle år og jeg er sikker på at jeg ville vært dummere uten den.

Motsigelsen mellom kamerat HB og meg går på at vi er politisk uenige. Han mener at den politikk-en jeg står for fører til dårlige resultater. Jeg er uenig ide politiske forslagene han kommer med og tror de vil gjøre stor skade.

Denne motsigelsen løses ikke ved at for eks. jeg bøyer nakken og blir mer mottakelig for kritikk. Jeg mener at både partiledelsen og jeg har mye å bøye nakken for, men uenig med kamerat HB er jeg likevel.

Motsigelsen mellom oss to, kamerat HB kan bare løses gjennom at du kommer med klare forslag, jeg kommer med klare forslag, andre kamerater kommer med klare forslag. Så får partiet diskutere det og velge vilke forslag medlemmen vil følge.

Det politiske hovedforslaget du fremmer i det siste innlegget ditt er jeg uenig i. Jeg siterer: "På sikt må problemet med den ledende gruppas politiske ryggeløshet løses". Så sier du at du har iingen tru på at denne føle gjengen vil gjøre sjølkritikk. Videre: "Heller ikke tror jeg det

vil lykkes å styrte eller å splitte gruppa på det første landsmøtet. Situasjonen er ikke moden for det, og det ville helt sikkert føre til splittelse. Derfor tyder alt på at partiet må belage seg på å leve med dette problemet inn i neste landsmøteperiode...." Du fører denne argumentasjonen videre til å avvise, i svært spydige ordelag, Tron Øs forslag om å få avslutta diskusjonen av ledelsen og kamerater med ledende verv fram til dette landsmøtet.

Her står det klart og tydelig: Reformere partiledelsen til å dele kamerat HBs syn på politikk er usansynlig. Splitte eller hive partiledelsen er ønskelig. Men siden situasjonen ikke er moden kan ikke dette skje på førstkomende landsmøte. Derfor må diskusjonen/kampen for å få gjennomført dette programmet fortsette i landsmøteperioden etter landsmøtet.

Så til mine uenigheter med dette programmet:

Første uenighet. Jeg er mot å splitte eller hive partiledelsen. Jeg mener partiledelsen med alle sine utvilsomme feil er bra. Jeg mener at partiledelsens stabilitet, erfaring og autoritet er ei sak å bygge på i de harde åra vi nå går inn i-. Jeg ser ingen sjenier i denne gjengen, men jeg ser ærlig talt ingen drastisk bedre alternativer heller. Så jeg er for å kritisere partiledelsen med målsettinga å gjenvelge den, sjølsagt styrka med flere bra og erfarne kamerater som har vist sin kvalitet over åra siden 1976.

Kamerat HB får slåss for sitt syn, jeg vil slåss for mitt. At kamerat HB fremmet synes sitt åpent og skarpt er som sagt prisverdig. han må da også vente at jeg og andre som er uenige med han vil gi han åpne og skarpe svar.

Andre uenighet: Kamerat HB vil at vi skal godta valg på det 3. landsmøte med det forbehold at de kameratene vi velger er politisk

ryggesløse, vi vil fortsette å kjempe mot dem for å splitte eller hive dem seinere. Jeg er for at vi skal velge en partiledelse for at den skal lede partiet, og det vil sikkert bli umulig på kamerat HBs vilkår. Kamerat HB har reist spørsmålet om å hive parti-ledelsen eller deler av den åpent, men han vil ha dette spørsmålet dratt utover ubestemt tid uten noen klar avslutning. Jeg godtar at han reiser dette spørsmålet, men jeg vil ha det avslutta innen bestemt tid - hans vei eller min vei. Dette er et rimelig krav, ikke mest av hensyn til de kameratene som får den harde jobben med å lede partiet, men mest av hensyn til partimedlemmene. For går HBs forslag gjennom er jeg sikker på at det indre partilivet blir et sant helvete av personkrangel og intern kamp i åra fram over. Da blir det ikke lett å gjøre meningsfylt revolusjonært arbeid i laga, og vi ligger an for en katastrofe i tilfelle krig.

Kameratene HB og TØ er altså politisk uenige om hva vi skal gjøre med ledelsen og hva vi skal bruke landsmøtet til.

Når det gjelder forslag du har uttrykt i tidligere innlegg om å legge ned Klassekampen, avvikle sentrale demonstrasjoner der vi slåss med opportunistene om å lede massebevegelsen osv. så er jeg også uenig med deg. Dette skal jeg ikke kommentere her, ut over at du sier: "1.mai pr. i dag skjer det de facto en nedprioritering av 1.mai (uansett hva som sies om virkeligheten) som overgår mine villeste forventninger." Nettopp kamerat HB. På grunn av forskjellige feil blei arbeidet med 1.mai i Oslo først starta for alvor i mars i år. Dette skjer i et år da mulighetene for å vinne faglig oppslutning og splitte SV på 1.mai er større enn noen gang før. Du tar denne "nedprioriteringa" som et tegn på at din linje for å legge ned arbeidet med 1.mai er rett. Jeg derimot ser på dette som ei skjebnesvanger svakhet i kampen

for innflytelse over arbeiderklassen i Oslo.

Vi er uenige på en lang rekke områder, kamerat HB. Jeg trur at om dine forslag gikk gjennom ville partiet i beste fall bli splitta og få tilbakeslag. Du trur jeg vil gjennomføre ei revisjonistisk omveltning i partiet. La oss diskutere sånt så partimedlemmene kan vurdere det sjøl, og trapp ned påstandene om at det drier seg om vilje til å høre på kritikk.

KRITIKK AV KAMERAT HENRY B

Jeg skal avslutte med kritikk av kamerat HB. Det gjelder at han feilaktig insisterer på å være personlig grov. At dette også gjøres av andre med ulike syn, er ingen unnskyldning for han.

Kamerat HB begynner innlegget sitt med å kalle kameratene i SKAU for "herrer" og påstå at de vil legge sårne som han i reimer som på Reitgjerdet. Ettersom jeg ved siden av Pål S er navngitt i innlegget, betyr det at han beskylder oss for å ville behandle folk vi er uenige med i partiet som Bresjnev behandler opposisjonen i Sovjet. Hvis vi bare hadde makt til det.

Han hevder at det TØ skriver om KOMINTERN i boka si "såvidt jeg kan se bygger på den spanske revisjonisten Claudins bok...og trekker fra en del han ikke liker". Du, kamerat HB anklager meg altså for å stjele denne spanske forfatterens ideer og framstille dem som mine uten å avsløre kilden for norske lesere. Hadde det vært sant hadde det vært et nokså susket plagiat. Men jeg har ikke lest denne Claudin, kjenner ikke en gang navnet. Men i en parentes avskriver du en kamerat du er uenig med som en plagiatmaker.

Kamerat HB synes det er latterlig at jeg vil ha diskutert før landsmøtet om TØ er revisjonist. Dette viser øst "karakteristiske oppfatning om egen rolle". "....tydeligere synes jeg

ikke han kan fortelle hvor på bærtur han er". Kamerat HB nekter å ta det jeg sier på alvor. Han trur jeg hykler når jeg sier at jeg er klar over at jeg gjør feil og bør kritiseres for det. Men saka er at det finns kamerater i partiet som mener at TØ er revisjonist. Logisk sett må kamerat HB også tolkes i den retninga. Bl.a. er det jeg som navngis først (av to) han kritiserer i den "ryggesløse" ledende gruppa i partiet. Jeg mener det er rimelig når jeg sier at kritikk av meg for å være revisjonist bør komme fram for medlemmene og foran landsmøtet. Partiet skal i hvertfall ikke velge meg til sentrale verv dersom det finns godt begrunna anklager om at jeg er revisjonist. Dette framstiller kamerat HB som om jeg er personlig oppblåst, "Kom nå med de derre idiotiske forslaga deres skriftlig", det svarer kamerat HB meg.

Kamerat HB forstår ikke at dette er politiske feil som han gjør. DS i Oslo avviste noen formuleringer i første innlegget hans fordi de var reint personlig grove og støtende. Ikke ett ord av hans politiske kritikk blei krevd endra. Men dette har ikke kamerat HB skjønt noe av.

Kamerat HB : Du spør om personlige grovheter vil bli forbudt på veggaviser, i pressa osv. under sosialismen eller om det bare skal gjelde i partiet. Jeg kan bare si det jeg mener. Jeg håper at om du beskylder meg for å ville legge deg i reimer under sosialismen, så vil det finnes sosialistisk rettssikkerhet slik at jeg kan få slike beskyldninger kjent døde og maktesløse. Ellers vil jeg kjempe for en sosialisme der det er lov til å si at statsministeren er en tosk.

Mendet viktige problemet er at du ikke forstår hvorfor vi i vedtektene har vedtatt å føre kameratslig debatt i partiet. Dette har to hensikter:

Den første er at ukameratslige, reint personlige angrep avsporer det politiske innholdet i debatten. Du og jeg er uenige.

du er mot mitt politiske syn. Det er greit. Åpenbart er du ute etter å hindre at jeg får noen ledende verv i partiet. Det er også greit. Før den kampen ved å kritisere meg politisk. Men du forkludrer denne kampen ved å blande inn kritikk av TØ som vil sperre deg inne på Reitgjerdet. TØ som er en snuskete liten plagiatmaker som skriver av spanske revisjonister uten å si fra om kilden. TØ den oppblåste, arrogante typen med overdrevne ideer om seg sjøl som er håpløst på blåbærtur. Dette er urein og ukameratslig politisk kamp.

Det andre er at partiet er en kamporganisasjon. Vi er uenige, men vi skal kjempe sammen. Dette kan bli vanskelig hvis vi er for ukameratslig mot hverandre. Jeg skal forklare med et eksempel. Hvis/når russera kommer kan det hende at kameratene HB og TØ må gjemme seg sammen i en kjeller, for eks. i et okkupert Oslo. Da er et minimum av tillit og kameratskap nødvendig. Det blir ikke for lett for deg hvis du trur du er havna sammen med en skruppelløs person som egentlig har tenkt å legge deg i reimer. Det hadde blitt dobbelt vanskelig om jeg nå var dum nok til å svare deg med samme mynt.

Derfor er det et viktig politisk spørsmål at vi prøver å føre en kamrerslig debatt og ta hverandre på politikk, uansett om de vi kritiserer tar feil. Om HB har rett på noen punkter i sine forslag, så vil han ikke tape i gjennomslagskraft om han velger en riktigere debattstil.

Tron

TIL DISKUSJONEN OM PARTIKRISA:

SE PÅ DET INDRE GRUNNLAGET FOR FEILA I LEDELSEN AV PARTIET

Beretningsutkastet tar for seg en rekke områder der det hersker krisetendenser i partiets arbeid. En rekke forhold og motsigelser blir trukket fram. Og debatten om krisa i partiet har vært preget av at en har krangla om detaljer i mer eller mindre overflatiske fenomener. F-eks. sier HB at for mye folk sitter i sentrale organer. Og SK sier at tar en ut flere nå, så vil det og det bryte sammen. Så karakteriserer en hverandre for å være byråkrater og anti-leninistier, og så kommer en ikke lenger.

Jeg mener at SK i stor grad har fått diskusjon som fortjent etter det beretningsutkastet de har lagt fram. Beretninga greier ikke å ta standpunkt til hvor de mest avgjørende feilene ligger. Den drøfter heller ikke de indre forholdene i partiet og partiledelsen som kan ligge til grunn for det som blir kritisert. Det er derfor ikke det granne rart at folk blir forbanna og vil ha SK ut av skallet sitt.

I likhet med Faglig-Olaf mener jeg at mye av kjerna i feilene er å finne i klasseinnrettinga i partiets arbeid. Feilene i ledelsen i partiet må henge sammen med at partiledelsen ikke tar utgangspunkt i klassekampen når politikken skal stakes ut. I stedet kan det være allmenne teoretiske linjer eller dogmer som er utgangspunktet. Eks: "Det trengs en dags avis for å lage revolusjon". En spør ikke: Hva er det arbeiderklassen trenger - er det en kommunistisk dagsavis eller er det noe annet?

Jeg vil forsøke å trekke fram noen allmenne forhold som jeg mener kan være viktige, og deretter se på hvor noen av røttene til disse tendensene kan ligge.

1. FEIL I FILOSOFIEN

SK (og organer nedover i par-

tiet - for all del!) har vært preget av ideen om at de riktige tanker komme fra de kloke hodene på toppen av ulike organisasjons ledd. Enten så setter vi oss sjøl ned eller så finner vi en eller annen ekspert som kan utarbeide noen krav og paroler - og vips - så har vi en politikk. Etter min oppfatning er det sånn at u-viklinga i det parlamentariske arbeidet i partiet har gjort oss i stand til å sette fram flere krav og ideer på ulike områder. Men dette må ikke forveksles med en politikk for klassekampen i Norge. Det kan aldri bli mer enn en av mange deler av en politikk.

Mao sier at de riktige tankene kommer fra erfaring og forsøk på å oppsummere og danne seg begreper om denne. "De kommer fra tre slags samfunnsmessig praksis, nemlig kampen for produksjonen, klassekampen og vitenskapelige eksperiment".

Altså, skal vi utarbeide en politikk så må partiet ta i bruk sine ressurser når det gjelder spesielle områder. Både praktisk erfaring fra klassekampen og teori/vitenskap.

Partiet må organiseres slik at dette blir mulig og alltid utgangspunktet når viskal stake ut en linje. Bare på den måten kan vi nemlig også finne ut om en politikk er riktig eller gal. For som Mao sier: "det eneste kriteriet på sannhet er hvordan en tanke eller en politikk fungerer i samfunnsmessig praksis. Og det veit vi ikke noe om dersom vi begrenser oss til reaksjoner i et kommunestyre eller leserinnlegg til Røde Fane eller kritikk fra talerstolen i studentersamfunnet.

Det å ha en politikk er altså minst:

1. foreta systematiske undersøkelser i den praktiske virkeligheten.

2. Å oppsummere de teoretiske og vitenskapelige arbeidene som er gjort på området.
3. Å utarbeide noen retningslinjer som er såpass konkrete at det er mulig å prøve dem i praksis.
4. Å utarbeide en taktikk for hvordan politikken skal prøves ut. Da må en ta fatt i organisasjonens evner og muligheter, hvilke ulike klasser og grupper av folk vi kommer i berøring med osv. Ofte ligger vel egentlig det største problemet her. Men dette skulle vel egentlig være det kommunistiske partiets styrke. Det er jo organisert for nettopp å føre daglig klassekamp på ulike områder.
5. Men skal en finne ut om politikken var riktig eller gal, så er en nødt til å oppsummere skikkelig systematisk hvordan den har virket. Og det greier en heller ikke uten at en er organisert for det og uten at en faktisk har en politikk som faktisk lar seg prøve ut.

Partiet har altså begått grunnleggende feil på alle disse områdene. Planer har blitt lagt ut fra allmenne forestillinger om hva partiet og den progressive bevegelsen i Norge vil ha mest nytte av. Og disse forestillingene har dukket opp i hodene på noen ledende folk. Og de har ikke kunnet bli skikkelig utprøvd fordi de har aldri blitt til konkret nok politikk. Det er først når vi etter lang tid ser tilbake, finner ut at det ikke har gitt resultater.

2. FEIL I SYNET PÅ PARTIET

Jeg mener det har vært viktige tendenser til et syn som går ut på at partiet er høyt hevet over arbeiderklassen. Hva som er partiets interesser og oppgaver har ikke nødvendigvis sammenheng med den daglige virkeligheten klassene i Norge står oppe i. Klassikerne oppsummerer at partiet skal være en uadskillelig del av arbeiderklassen. Det betyr jo at det skal leve sammen med den og stille de oppgavene som kampen krever.

Partiet er i hovedsak innretta på å kjempe mot borgerskapets

undertrykking og utbytting. Men denne hovedlinja blir gang på gang angrepet. For eks. ulike kampanjer som "Kvinne" og "Ungdomskampanjer" nesten helt uten klassemessig innretting. Partiet har nærmest i en lang periode prioritert vekk en politisk avklaring av linja innafor arbeiderklassens organisasjoner og innafor det kommunistiske arbeidet på produksjonspunktet. Det har blitt lagt uforholdsmessig stor vekt på generelle politiske spørsmål som teorien om den 3.verden, generell politiske teori og propaganda.

Personlig mener jeg også at spørsmålet om krigen og Sovjet blir uforholdsmessig høyt prioritert nå. Men det er viktig. Enig i det. Det er bare det at skal vi ha håp om å komme noen vei med frigjøringskamp mot noen som helst imperialistmakt, så må vi ha et fotfeste i arbeiderklassen. Vi må ha tillit. Og det får vi bare på en måte. Ikke først og fremst ved å gå rundt å snakke om krigen. Men ved å være en del av denne klassen og slåss sammen med den for det som er dens brennende problemer.

Når spørsmålet om klasseinnrettinga har vært stilt, har det i alt for liten grad handla om politisk linje. Det har vært lagt for ensidig vekt på organisasjon og delvis moral. (for eks. betydninga av å erklære seg "forent" med arbeiderklassen) under "styrk AKP" kampanjen.

NOEN IDEER OM DET INDRE GRUNNLAGET FOR DISSE TENDENSENE.

Denne feilaktige innrettinga av mye av partiets arbeid representerer borgerlige linjer og borgerlig innflytelse. Grunnlaget for dette må vi søke i flere forhold:

1. Den klassemessige sammensetninga av partiet. Vi har en stor andel unge revolusjonære med utspring i mellomalaga, og en relativt liten kjerne opprinnelige industriarbeidere. Unge intellektuelle revolusjonære med hyppig opprinnelse i småborgerskapet er vel ofte tilbøyelige til allmenn

kritikk. Den klassemessige posisjonen til småborgerskapet innebærer tro på muligheter for individuell frigjøring. Kampen for kollektiv klassemessig frigjøring kommer i bakgrunnen.

2. Arven fra ungdomsopprøret i slutten av 60-åra betydde kritikk av det borgerlige samfunnet. Ikke først og fremst å imøtekomme arbeiderklassens konkrete krav om løsninger på dens problemer. Evnen til teoretisk kamp og kritikk er en styrke ved AKP. Men det er en svakhet at det ofte blir med det.

3. Utfra dette kommer AKP lett i den posisjonen at vi lar oss påvirke av kritikk fra SV-folk, intellektuelle AP-folk osv, som kritiserer oss for "økonomisme" og speidergutt-stil når vi snakker om å ta utgangspunkt i arbeiderklassens og det arbeidende folkets interesser.

Mye mer kan sikkert sies om disse spørsmåla. Jeg oppfordrer SK og debattantene i FFP til å komme opp av skyttergravene og ta fatt i dette.

Sven

kamerater i sk har avvik i synet på

GRUNNPLANSKADERENS BETYDNING, OG ROLLE I DEN POLITISKE KAMPEN.

(AV EGIL M)

Det har vært en alvorlig feil ved partikrisedebatten at den til nå ikke i særlig grad har henvendt seg til medlemmene. Den har i for stor grad fått preg av å gå medlemmene hus forbi. Den viktigste årsaken til dette mener jeg er at ledende kader har vært svært raske til å gå i "skyttergravene" uten å forklare hva disse motsigelsene betyr for partiets daglige arbeid. i dette innlegget vil jeg gå igjennom endel vedtak og innlegg for å vise at der finnes en klar tendens til å undervurdere medlemmenes rolle i partiets utvikling.

SKAU SVARER PÅ KRITIKKEN AV PLANEN FOR LM- FORBEREDELSENE.

Inntrykket mitt er at kritikken av rekkefølgen i LM-forberedelsene er ganske utbredt i partiet, spesielt det at nominasjoner og delegatvalg kommer før beretningsdiskusjonen. I TF for februar svarer SKAU at de er uenig i kritikken i et vedtak som smaker svært mye av byråkratiske vurderinger. Det virker ikke som SKAU er særlig opptatt av å vurdere om medlemsdemokratiet fungerer i LM-forberedelsene. Hvilken reell innflytelse har avdelingene på LMs vedtak og SKs sammensetning?

Realiteten er jo at de fleste avdelinger ikke har SK-kader i

sin midte som de kan stille spørsmål til. Likeens vil flertallet av avdelingene ikke være direkte representert på landsmøtet. Jeg har tidligere forsvart denne demokratimodellen med denne begrunnelsen: "I partiet vårt er standpunktene gjennomdiskutert på forhånd og medlemmene har allerede fått anledning til å ta stilling til det materialet som skal opp på landsmøtet". Nå er jeg imidlertid i sterk tvil, Pga SKs behandling av LM-forberedelsene, er ikke alle viktige motsigelser klare på forhånd.

1. Vi har et forslag til prinsippprogram som har en slik form og et slikt omfang at kun et mindretall av medlemmene reelt kan ta stilling til det. - På spørsmål til en DS-representant fikk jeg opplyst at de regner med at ca 20% av medlemmene leser hele prinsippprogrammet. personlig regner jeg med at et langt mindre antall studerer det. Program-komiteen har heller ingen politiske ansvarlige, og vesentlig kritikk blir ikke besvart (for eks. M s kritikk av syndikalisme i faglig pkt).

2. Vi har fått en beretning som riktignok er overkommelig å lese, men som til gjengjeld er svært vag når det gjelder mange av de metodiske problemene som har eksistert i partiet. Beretninga er

også svært uklart når det gjelder å vurdere kvaliteten av SKs ledelse, og kapittelet om faglig politikk mangler fullstendig.

3. På toppen av det hele får vi beskjed om at både nominasjoner og delegatvalg skal foregå før beretningsdiskusjonene, - i realiteten før motsigelsene er kommet på bordet.

SKAU sier i vedtaket sitt at dette er underordnet. Jeg mener at dette er et opplegg for at medlemmene ikke skal bli i stand til å vurdere den politiske innrettinga på LM, men blir redusert til statister som kan observere etterpå.

Før DS-formannen kom med sin kritikk i FFP, mener jeg at det i realiteten ikke var noe opplegg for å vurdere helheten i SKs ledelse. Når S i starten av debatten (intervju i TF) advarte sterkt mot linjeskifte og legger vekten på å utvikle ny "politikk", kan jeg ikke tolke dette som noe annet enn en oppfordring til medlemmene om ikke å vurdere partiets linjer, ihvertfall fungerer det sånn-

SKAU VULGARISERER MAO

I SKAUs begrunnelse tas Maos artikkel om "KKPs rolle i den nasjonale krigen - om kaderpolitikk" til inntekt for SKAUs avisning av kritikken fra grunnplanet. Jeg spør: Mener virkelig SKAU at de siste fire årene er en "kortperiode eller en enkelt hendelse i en kaders liv"? Sjøl om vurdering av folk i denne perioden ikke er det eneste kriteriet, så representerer det verken en kort periode eller en enkelt hendelse. I tillegg har de fire siste årene vært svært interessante politisk, med store internasjonale svingninger og skjerpning av motsigelsene i verden. Heller ikke har motsigelsene innad i partiet stått så skarpt i tiden jeg har vært medlem.

Konklusjon:

1. Jeg mener fortsatt at SKAU bør ta sjølkritikk for behandlingen av LM-forberedelsene.
2. At LM-behandlingen og svaret på

kritikken viser at SKAU legger liten vekt på medlemsdemokratiet.

3. Dersom ikke SK legger mer vekt på en stil med å oppfordre til kritikk og stille seg åpen for denne ("Skyt ikke på taleremmen ta hans ord som en advarsel....") er det en viss fare for at medlemsdemokratiet vil utarte seg i retning av sosialdemokratisk valgpraksis (Velkjent for alle fagforeringsmedlemmer).
4. Opplegget fremmer også fraksjonisme, fordi det legger lokk på viktige motsigelser som ikke kan ties i hjel eller kureres med mer "politikk".

NOEN KOMMENTARER TIL INNLEGGENE FRA ENKELTE LEDENDE KAMERATER.

Partiformannens oppsummering av kadersituasjonen.

Denne deler seg klart i to:

1. I TF for august sier S i at kaderen er bra, og "med et slikt menneskemateriale kan vi utrette mye". Jeg er enig med S i utgangspunktet, jeg synes bare det er rart at ikke S tar opp noen av de motsigelsene og problemene som kaders har stridd med i den siste tiden.
2. Seinere kommer imidlertid S inn på at det eksisterer en partikrise ("På endel områder") men fortsatt kommer ikke S med politikken bak den. Han karakteriserer det heller som "trøtt og lei stemming" som i stor grad vil forsvinne hvis vi får ny "politikk". Rett fra leveren S. Første gangen jeg leste dette ble jeg jævlig forbanna. - Å kalle kamerater som har problemer og motsigelser, og som har slitt seg ut med mye internt, ufruktbar jobbing og liten veiledning, - for "trøtte og lei" fungerer bare til å tilsløre motsigelsene i partiet og til å skjerpe den mistilliten som finnes til partiledelsen. Jeg har fått roet ned sinnet mitt, men fortsatt mener jeg du burde være adskillig mer ydmyk og spørrende overfor folks problemer, og at SK burde legge mer vekt på å analysere og løse disse motsigelsene.

S2. OG ANALYSEAPPARATET

I polemikken sin mot DS-formannen hevder S at det å lage politikk ikke er så vanskelig, fordi vi har et brukbart analyseapparat. Jeg vil gjerne spørre S hva han mener med analyseapparat, helt konkret.

Jeg har alltid oppfattet partiorganisasjonen som en viktig del av analyseapparatet. Følgelig kan jeg ikke være enig med S i dette spørsmålet fordi partiet har og har hatt organisatoriske problemer, og stilen med å oppsummere kameratens erfaringer er svært lite utbredt (i Oslo). Jeg er spent på svar.

TRON ØK SER FRAMOVER, OG MENER AT MEDLEMMENE ER BAK HAN.

Det har vært sagt endel fornuftig om TØs ide om å se framover og ikke bakover (f.eks. T. Mr i mars-FFP), og jeg mener at det i det hele tatt å stille motsigelsen slik er tøv. Det bryter med alt det jeg har oppfattet som den materialistiske verdensanskuelsen og med dialektikken. Her vil jeg imidlertid ta opp noen eksempler på hvordan TØ bruker denne ideen sin i aktuelle situasjoner. Jeg tror at dette også sier noe om innholdet.

1. I debatten om årsakene til homofili (fråsegna) i KK mener jeg at TØ sto for et feilaktig syn. (Det må han få lov til). Men jeg synes det er adskillig verre hvordan TØ vrir seg unna kritikk når han er tom for argumenter. Han blir kritisert saklig både av kamerater og uorganiserte. Hvagjør Ø? Tar han sjølkritikk? Sier han: Dette må jeg tenke nøye over? Nei. Han sier: "Tja, men jeg vil heller se framover, og regner debatten for avsluttet. Dessuten har jeg viktigere saker å være opptatt av". Overdiger jeg? - Les KK omigjen.

2. i debatten om partikrisa gjør han også rare ting. Tidligere har han skrevet bok. Mot dogmatismen, for mere kritiske vurderinger av tidligere guder. Medlemmene i partiet har hatt en

altfor ukritisk holdning til SK og til sånne "guder" som TØ. Jeg hadde derfor ventet meg Ø som en svoren alliert i kampen for å få oppsummert årsakene til partikrisa, men hva skjer? Igjen sier Ø: Vi må se framover og ikke grave oss ned i feilene våre. (Jeg har alltid trodd at feil var til å lære av, ikkertil å grave seg ned i). Når Ø til og med bruker krigsfaren som grunn til å ikke ville ta stilling til situasjonen i partiet blir dette virkelig rart. Spesielt faren for okkupasjon burde få Ø til å tenke: Hvis vi blir okkupert, så kan vi ikke lede gjennom møter i samme utstrekning som i dag. Kanskje svært få møter blir mulige. Derfor må SK gå i spissen for å få løst de problemene som medlemmene strir med, for at tilliten mellom ledelsen og grunnplanet og enheten i partiet kan styrkes. Hvis vi ikke gjør det er det fare for at partiet ikke blir en så sterk drivkraft i frigjøringskampen som vi skulle ønske.

Gjør Ø det? Nei. Kritikerne Ø sier til kritikerne: Dere vil ha kritikkkampanje, - på tross av at ingen har tatt til ordet for noe sånt. Når kritikken fortsatt ikke forstummer, sier han: Jeg vil se framover, å tenke på krigen.

Jeg er også opptatt av krigsfaren. Av allmenn forsvarspolitikk. Av fagforeningenes holdning til krigen. Og kanskje spesielt av partiets mulige rolle. Dette er en viktig grunn til at jeg mener at partiet bør se kritisk på og kvitte seg med feilene sine, både når det gjelder linjefeil og metoder for ledelse.

Fotnoter:

1. Jeg er ingen ultrademokrat. Jeg mener vi må styrke sentralismen gjennom å styrke det politiske grunnlaget dens: demokratiet og den politiske enheten.
2. Jeg har ingen personlige motsigelser til verken S eller Ø. Jeg ønsker ikke å koble dem sammen til noen bande eller å starte kampanjer mot noen av dem.
3. Målsettingen min har vært å komme med skarp men ikke ukameratslik kritikk.
4. Dersom noen tror at de eks. jeg har valgt er lite representative kan jeg komme med flere.

HVA MENER EX-DS-FORMANN OM PARTILINJA?

I snart et halvt år har debatten gått i Oslo-partiet. Jeg har vært på en del møter og hørt mye kritikk. Mange kamerater sier at "hvem-sa-hva-hvor-og-når" diskusjonene er uforståelige for folk som ikke sjøl var med på møter i ledelsen. De kritiserer parti-ledelsen for å ikke lede debatten-jeg er enig.

"Hvem sa hva" osv. debatten er i store deler djupt upolitisk. Den er nødvendig for partidemokratiet, derfor kan vi ikke stoppe den. Medlemmene har krav på å få vite grunnlaget for kritikken mot eks-DS-formannen, han har krav på å forsvare seg, flertallet i SK og enkeltmedlemmer (bl.a. jeg) har krav på å få forsvare seg mot angrep fra han. Så dette kan vi ikke slikke unna. Samtidig blir mange medlemmer forbanna og sier at de kan ikke ta stilling til motsigelsene på grunnlag av dette materialet.

AKP(m-l) er et politisk parti: eisammenslutning av mennesker skapt for å nå politiske mål. For at medlemmene skal få skikkelige muligheter til å gjøre demokratiske vedtak om partiet, så har de krav på faktiske opplysninger om de politiske motsetningene. Sann informasjon om de politiske motsetningene har mangla. Dette er ledelsens feil - og min feil, som del av ledelsen. Det er også kamerat eks.DS-formannens feil.

Sentralkomiteens siste møte laga et vedtak som er et forsøk på å sammenfatte de politiske tendensene ledelsen finner i partiet. To av de viktigste spørsmåla her er partiledelsens kritikk av mange hos seg sjøl og kritikken av en voksende høyre-revisjonistisk tendens i partiet. Dette gir partimedlemmene noe bedre grunnlag for å dømme.

Kamerat eks-DS-formannen var eneste sentralkomiteemedlem som var mot dette vedtaket. Av hensyn til demokratiet i partiet bør han gjøre klart hva han mener er

feil i det, og ikke minst: Hvilken politikk han legger fram sjøl.

Kamerat eks-DS-formannen vil endre partiets politiske og organisatoriske linjer på viktige områder. Dette har han rett til. Men han har også plikt til å legge fram sitt syn for medlemmene slik at de kan ta stilling. Til nå har han ikke gjort det.

Kamerat eks-DS-formannen starta en kritikk av sentralkomiteen som nage av oss oppfatta som at han ville starte en kampanje for å hive partiledelsen. Dette fulgte han opp med et mistillitsforslag mot AU. SK tok mistillitsforslaget opp og avviste det etter en behandling kameraten sjøl godkjente som tilfredsstillende. Jeg regner med at kameraten vil kjempe for å hive store deler av AU (og SK ellers) på landsmøtet. Det er også hans rett. Men han skylder medlemmene å forklare hvilke politiske linjer AU og SK-flertallet har, som gjør at det blir riktig med mistillit.

Den skarpeste enkeltkritikken av noen person har kameraten retta mot meg. han sier at Tron Ø ikke er marxist-leninist og ikke bør gjenvelges til SK. Det er greit. Det som ikke er så greit, er at han ikke har forklart verken meg eller medlemmene i partiet hvorfor jeg ikke er marxist-leninist. Jeg har spurt ham i diskusjoner og jeg har forsøkt å få ham til å rette sann kritikk mot meg her i FFP. Fordi jeg ikke har fått svar fra han, sitter jeg igjen med mistanker. Jeg veit at hans kritikk av meg blei kraftig skjerpa i samband med boka mi som kom i september 1979. Denne boka er aldri vedtatt i partiet og alle kan sjølsagt være uenige i den. Men hvis den er så ille at jeg bør hives, bør vel kamerat eks.DS-formannen komme med en kritikk av den? Kanskje bør jeg hives, men det må vel være eks-DS-formannens plikt å forklare partiet hvorfor?

Kritikken av kamerat Pål

Si i oppfatter jeg som av samme type som den kameraten retter mot meg. Derfor spør jeg: Kamerat, på hvilket politisk grunnlag kritiserer du kamerat PS? Mener du at han også ikke er marxist-leninist? Mener du at han også bør hives fra partiledelsen på landsmøtet?

Kameraten har kritisert prinsippet for lengden og beretninga for overflatiskhet. Men jeg veit at kameraten er politisk uenig med saker som står i disse dokumentene. Dette er et mer grunnleggende spørsmål. F.eks. er han uenig i behandlingen av parlamentarismen og valg. Legg kritikken fram for partiet! Kameraten mener at det kanskje er gærnt å regne Stalin som klassiker. Greit, men legg fram grunner for det! Kameraten er uenig i at partiledelsen skal starte og stoppe diskusjoner. Han erklærer at han er uenig i vedtektene. Greit, men på hvilke punkter, og hva er hans alternative vedtektsforslag?

Kamerat eks-DS-formannen sier i diskusjoner at det er mange saker han ikke har svar på og at han sjøl ofte roter. Det kan være noe i det. Men jeg kjenner han også som en erfaren kamerat som har vært med i toppen i denne

bevegelsen i over ti år. Derfor må han også skjønne at et parti kan ikke ledes bare på grunnlag av kritikk og spørsmål stilt ved det han mener er gærnt, han må også foreslå alternativer. Dessuten veit jeg ut fra diskusjonen vi har vært med på at han faktisk er politisk uenig på en lang rekke områder, og har politisk kritikk han ikke har lagt fram for medlemmene til nå.

Siden han gikk av som DS-formann har kameraten vært ansatt som partifunksjonær med eneste oppgave å forsvare sitt syn og kritisere partiledelsen. Han bør derfor legge fram sitt politiske program så langt som han har utvikla det, slik at medlemmene får greie på hvilke alternativer landsmøtet har å ta stilling til.

Tron Ø

PARTIKRISA OG KRIGSFAREN

I mars-FFP har Tron Ø i et innlegg om krigsfaren og partikrise. Han kritiserer (den "permitterte") DS-formannen for bare å drøfte partikrise ut fra interne spørsmål og ikke samtidig gå inn på hva krigsfaren krever av partiet eksternt. Ø stiller DS-formannen noen konkrete spørsmål. DS-formannen må svare for seg sjøl. Men jeg synes Ø innlegg er viktig og vil knytte noen kommentarer til det.

KRIGSFAREN ER REELL

Ø ... mener det blir krig, kanskje innen 1985. Men den kan også komme om et halvt år. Derfor må det eksterne krigsforebyggende

og krigsforberedende arbeidet trappes opp. Interne og organisatoriske tiltak vil ikke ødrøfte i FFP(enig), men jeg oppfatter han slik at også dette arbeidet må trappes opp. Jeg er enig med Ø i at krigen kan komme i løpet av kort tid og at partiet må forberede seg på dette straks. Dette er ingen ny oppgave. Dette var en oppgave som landsmøtet i 1976 ba partiet prioritere svært høyt. Men hva er gjort siden 1976?

HAR SK TATT KRIGSFAREN ALVORLIG?

Landsmøtet i 1976 påla partiet å forberede seg og massene på en kommende krig. Utkastet til ny

beretning burde oppsummere dette arbeidet. Men det gjør det ikke skikkelig. Beretningsutkastet har en del om anti-imperialistisk arbeid, lite eller ingenting eksplisitt om hvor godt partiet er forberedt politisk og organisatorisk på en krigssituasjon. Mitt inntrykk er at en del bra er gjort, men de fleste problemene er uløste. Jeg skal ikke her lage noen liste over uløste spørsmål, men jeg vil påstå at en sovjetisk invasjon nå ville føre til total katastrofe for partiet, det ville bli rullet opp og likvidert. Tron Ø med sitt overblikk i en sentral posisjon mener det samme når han sier følgende: "Men vi må jobbe med sånt likevel, straks". For ellers kan det gå så jævlig gærent hvis krigen kommer at plutselig er det ikke noe parti igjen til å ha krise i." I FFP sier Ø at SK og AU ikke har gjort noen tilfredsstillende jobb. Dette mener jeg er alvorlig. Dette er en av mange grunner til at jeg ikke lenger har tillit til SK. Dersom disse feila ikke blir oppsummet og analysert, vil tilliten bli en-å lavere. Men samtidig som feila avdekkes må SK gjøre noe for å få partiet ut av denne situasjonen. Dette kan ikke fortsette like inn i katastrofen.

PARTIKRISA OG KRIGSFAREN

Jeg er enig med Tron Ø i at det er feil bare å drøfte de interne problemene uten samtidig å gå inn for å løse de eksterne oppgavene. Men samtidig vil jeg understreke at det nå er like galt bare å konsentrere seg om eksterne oppgaver uten å løse den interne partikrise. (Det ser ut til at Ø (og SK?) motvillig har blitt enig i dette) Partikrise er delvis en tillitskrise. Medlemmene har liten tillit til partiledelsen og ledelsen med formann PS i spissen har liten tillit til medlemmene. En viktig grunn til medlemmenes mistillit til SK er dens misbruk av den demokratiske sentralismen (RV, KK, sjølberging, militærprogrammet osv) og manglende vilje til skikkelig sjølkritikk (sier seg enig i kritikk, gjør ikke noe, griper fatt i svakheter

og slår tilbake på dem, ikke vilje til å ta opp de problemene som reises. Les internbladene fra våren 1979 og fram til nå!)

I en krigssituasjon må sentralismen styrkes i forhold til demokratiet. Det er innlysende at det tillitsforholdet som eksisterer nå, vil umuliggjøre en sterk sentralisme i krig. Derfor må partikrise og tillitskrise løses nå. Mao har sagt at særegne problemer må løses med særegne metoder. Tillitskrise må bl.a. løses med kritikk og sjølkritikk. Jeg er enig med Tron Ø i at partikrise må løses raskst mulig. Men SK har gjort mye for at kritikkampanjen skal vare lenge. Dette har den gjort ved å forsøke å sette "lokk på" kritikken. Dette vedtaket vitner om subjektivisme og manglende kjennskap til stemningene i partiet. Mis ikke, så må det sees som en "dekkoperasjon" for å verne SK mot kritikk. Da blir jeg fristet til å spørre om det er posisjoner og bein SK vil verne?

På bakgrunn av de oppgavene den alvorlige internasjonale situasjonen og klassekampen i Norge stiller til partiet, må SK nå uten hensyn til egen anseelse begynne å lytte til kritikk og rette på feil. Deter på tide med en alvorlig sjølkritikk-kampanje i SK. Dersom SK ikke gjør dette, er jeg redd den blir feid vekk av kritikken og landsmøtet. Eller at SK til slutt blir stående tilbake med et parti sørgelig lite egnet til å lede klassekamp og krig.

TILLITSKRISA TRUER PARTIETS ENHET

Jeg har ikkeoversikt, men har inntrykk av at det nå eksisterer mange motstridende tendenser i partiet. Det er motsigelser om valglinje, RV, statsstøtte, sjølberging, KK, legalisme, illegalitet, sikkerheten, faglig linje, syndikalisme, økonomisme, kvinnepolitikken, Kina, Den som vil se motstridende linjer kan lese debattheftet om prinsippprogrammet.

Dersom ikke SK har medlemmenes tillit, kan disse motstridende tendensene utvikle seg til antagonistiske motsigelser. Derfor

må SK nå gå i spissen for kritikk kampanja. Sammen med konkret eksternt politikk ("mer politikk")

tror jeg dette vil føre til at tillitsforholdet mellom medlemmene og ledelsen blir gjenopprettet.

Magnus

EN PARTILEDERS SYN PÅ MEDLEMMENE

Jeg er i den seinere tida blitt gjort oppmerksom på et intervju Morgenbladet hadde med Tron Ø 20. oktober i fjor. Da jeg mener dette intervjuet har langt større interesse for vårt partis medlemmer enn det har for Morgenbladets vanlige leserkrets, vil jeg gjerne sitere et par avsnitt fra intervjuet. Det er for øvrig gjennomlest og godkjent av TØ.

Først Kåre Verpes spørsmål: "For noen dager siden, på et møte om boken din, vartet nesten ingen ml-ere som tok ordet. Det var du Tron Ø som talte hele tiden. Hva er årsaken til dette, er det Maos ord: Uten undersøkelser, ingen rett til å tale?"

Så kommer TØs svar på spørsmålet: "Mange av våre medlemmer er revolusjonære stuegriser. De er ikke vant til å diskutere med mennesker som har et annet politisk utgangspunkt. Det er en svakhet. Forutsetningen for revolusjonært arbeid er å snakke med andre."

Det kan sikkert være mange grunner til at mange kamerater ikke sier noe på åpne møter. For eks. kan det kanskje være vanskelig å komme til orde når TØ taler hele tida, som Verpe hevder. Men TØs svar er iallefall bak mål. Det er høyst ukameratslig kritikk av et ukjent antall (mange) kamerater. "Revolusjonære stuegriser" er merkelappen han setter på kamerater som i årevis har jobba og slåss for partiets skiftende politikk i fagforeninger og andre steder. Jeg synes det er skremmende at sånne holdninger til vanlige medlemmer finns innafor partiledelsen. Det som imidlertid er verre er at disse holdningene kommer til uttrykk i ei reaksjonær borgerlig avis. Jeg har for eks. aldri sett

Reiulf Steen omtale DNAs medlemmer på liknende vis. Desto større grunn til at ledende kamerater i vårt parti skulle holde seg for gode til sånt.

Jeg mener TØs uttalelser rammes klart av vedtektene. I §3 (om medlemmenes plikter og rettigheter) pkt.f, heter det: "Den (kritikken) skal føres fram på kameratslig måte, ha politisk sikte, og ha som mål å rette på politiske og organisatoriske feil".

I ei tid hvor ledende organer er svært opptatt av å stemple Oslo-formannen som fraksjonist fra a til f, og fatter lange vedtak mot enkeltmedlemmet Henry Brøt, tillater jeg meg å spørre: - Har TØs vedtektsstridige uttalelser vært behandla i noen ledende organ? - Hvis ja: med hvilket resultat? - Hvis nei: hvorfor ikke?

I alle fall vil jeg for framtida ha meg frabedt lignende ukameratslige uttalelser. Et sted bør grensa gå, spesielt for en partileder i AKP(m-l).

HARRY

SVAR TIL HARRY

Til kritikken av min uttalelse i Morgenbladet har jeg denne kommentaren:

Intervjuet blei laga etter et stort åpent møte organisert av Oslo-partiet (opplæringsutvalget) i samband med boka ml. Verpe var på møtet. Her var det mange ikke-partifolk som hadde ordet, blant anna en gjeng ganske dumme og primitive høyre-ekstremister. De angrep marxismen, kommunister, Lenin, Stalin, Mao, AKP osv. i et voldsomt språk og med masse grovheter. I salen satt det en god

del offentlige kjente partimedlemmer. Men den eneste som tok ordet for å forsvare partiet og marxismen var meg. Dette, blei det ironisert over på møtet, og Verpe tok opp igjen spørsmålet da han intervjuet meg.

Jeg var sterkt irritert over de (kjente og eksterne) partikameratene som ikke løfta en finger for å forsvare partiet på møtet og de svarte som sitert. Denne uttalelsen var feilaktig, dum og skadelig. Den blir ikke lest som en kritikk av enkelte offentlige kamerater som ikke svarer på angrep i åpen diskusjon, men som en karakteristikk av partimedlemmene allment. Dette er urettferdig, og jeg skjønner godt at den sårer folk.

Ja, jeg beklager uttælsen, kamerat Harry, og kritiserer meg sjøl for den.

Når det gjelder Morgenbladet og Verpe vil jeg ellers gjøre oppmerksom på at de behandla meg skikkelig - langt bedre enn mindre "reaksjonære" borgerlige aviser som for eks. Dagbladet har gjort. Verpe lot meg få med de sakene jeg så som politisk mest viktig på den tida - bl.a. en kritikk av høyresida i Kampuchea-spørsmålet. Verpe deltok sammen med oss i demonstrasjoner for Kampuchea og Afghanistan i januar. Sjølsagt er Verpe en reaksjonær, men det finns folk som er verre hvis vi først skal dele ut merkelapper.

Jeg har prøvd å dra lærdom av denne feilen og er oppsatt på å ikke gjenta den. Som eks. viser jeg til intervju i Arbeiderbladet i vår, der jeg sier det jeg mener om partimedlemmene.

Til spørsmålet om behandlinga av denne saka i ledelsen:

- Jeg har fått muntlig og skriftlig kritikk fra flere kamerater i sentralkomiteen
- en kamerat tok opp denne kritikken på møte i PU. På oppfordring fra meg la han ved en protokollbemerkning med kritikk av saka. Jeg la ved en protokollbemerkning der jeg sa at det er grunnlag for kritikk. Meninga mi har vært å legge fram sjølkritikken i FFP

før, ettersom jeg veit at denne saka har vakt oppsikt i Oslo-partiet. En kamerat i DS og FFP-redaksjonen foreslo at vedkommende skulle lage et kort intervju med meg, og derfor venta jeg med å skrive noe sjøl.

Jeg er enig med kamerat Harry at det bør gå grenser, og jeg er enig i at partiledere i AKP(m-l) må kritiseres når de gjør feil. Jeg gjør sjølkritikk for denne feilen. Kritikken har gitt resultater - les intervjuer med meg å se. Jeg mener at når en kamerat innser feil, gjør sjølkritikk og endrer praksis så er problemet løst. Dette er svaret mitt kamerat Harry, du får dømme sjøl.

Tron 8

BESTILLING AV 1 STK. SJØLKRIKTIKK

Jeg skreiv en kritikk av landsmøteforberedelsene til FFP som het "Er landsmøteforberedelsene et skuespill for galleriet?" SK er tydeligvis mye enig i innholdet i artikkelen, for seinere har de tatt bra tiltak i tråd med min kritikk. (nytt prinsippprogram, utsettelse av landsmøtet for å få bedre tid til forberedelser, bedre ledelse på debatten).

Stor ble derfor min forundring da jeg så meg sjøl spille en rolle i PUs fraksjonisme kritikk av DS-formannen, hvor jeg blir stempla for både det ene og det andre. Jeg vil ikke la meg herse med på denne måten. Enten så får dere forklare meg hvorfor det varså forferdelig ille det jeg skreiv, eller så får dere be meg om unnskyldning. Hvordan skal det gå med takhøyden i dette partiet hvis folk ikke skal få lov til å komme med det dem har på hjertet?

Arvid 15/3-80

SKAU BEKLAGER!

Ved ny gjennomlesing av Arvids artikkel i januar har vi blitt oppmerksom på at artikkelen er feilsitert i PUs vedtak. Arvid har ikke sjøl hevda at "landsmøteforberedelsene er spill for galleriet", men bare stilt spørsmålsteget ved om de er det. På vegne av PU vil vi beklage at kamerat Arvid ikke er riktig sitert og gjøre sjølkritikk for unøyaktighet. Denne feilen rokker imidlertid ikke ved kritikken av eks-DS-formannen i Oslo-DS. DS vedtok at artikkelen

skulle besvares fordi DS så det som nødvendig å imøtegå den tendensen som Arvid tok opp i sin artikkel til å sitte på gjerdet eller melde seg ut av landsmøteforberedelsene.

På tross av vedtak i DS om å gjøre dette og på tross av påminning om vedtaket, satt den forhenværende DS-formannen dette ikke ut i livet. Dette er han kritisert for, og den kritikken står ved lag.

SKAU

SVAR PÅ KRITIKK AV ME - SKOLEN

Erik, faglig tillitsmann, stiller oss en del spørsmål og kritiserer oss fordi vi trykte for få faglige hefter i fjor høst. Vi er klar over de problemene som oppsto fordi heftet blei utsolgt, men har likevel noe å si til vårt svar.

Heftet "faglig kurs" skulle opprinnelig være materiale til deltakere i et kurs som Studieutvalget og Faglig Utvalg arrangerte i fjor høst. Da kvaliteten på dette materialet blei bra, besluttet vi i samråd med Faglig Utvalg å trykke materiale til salg i partiet. Vi holdt opplaget forholdsvis lavt fordi vi var usikre på responsen, dessuten hadde vi muligheten til å trykke et nytt opplag raskt, dersom heftet skulle bli solgt ut.

Det viste seg at det var stor interesse for heftet, og det er klart at førsteopplaget var for lavt. Her feilvurderte vi altså markedet. Når vi likevel ikke trykte noe nytt opplag som opprinnelig tenkt, kommer det av at materialet som kom fram på det avholdte faglige kurset betydde et viktig skritt videre framover i utforminga av den faglige politikken. Det var klart at med

konsentrert jobbing kunne vi gi ut dette materialet i form av ei faglig studiebok på Forlaget Oktober. Manus til ei slik bok kunne vi ha ferdig i midten av desember, og boka kunne være klar for salg i januar/februar 1980. I samråd med Faglig utvalg presenterte vi dette bokprosjektet for partiledelsen, som godkjente det.

På det tidspunktet da det var aktuelt å gi ut et nytt opplag av det interne "Faglig kurs", var det altså klart at vi innen relativt kort tid kunne presentere et etter vår mening vesentlig bedre studiemateriale til eksternt bruk. Vi valgte da å konsentrere kreftene våre om å få ferdig den eksterne studieboka, og skrinla nyopptrykking av det interne kurset. Vi mener at dette var en riktig avgjørelse.

Ruth F. for
Marx-Engels-skolen

SVAR TIL KAMERAT OLAF

Så å si fem på tolv har jeg blitt oppmerksom på kamerat Faglig-Olaf's artikkel. Jeg har ingen muligheter til å svare skikkelig pga trykkefristen. Derfor vil jeg bare si dette i denne omgangen:

Jeg er svært overraska over det sinte svaret fra kamerat Olaf. Ganske kraftige karakteristikker hagler ned over meg. Jeg synes kritikken din skyterlang over mål.

Hensikten min i forrige artikkel var slett ikke å gjøre kritikk av deg til noen viktig sak. Tvert om understreka jeg at jeg var stort enig i den kritikken du har reist av partiledelsens grep om faglig arbeid. Jeg hadde noen forbehold, men de var underordna. Meninga var heller ikke å påstå atdu harsagt at partiledelsen driter i faglig arbeid. Om jeg har uttrykt meg sånn, vil jeg beklage det. Det var ikke hensikten. Tvert om var hensikten å skille din riktige kritikk fra den typen absolutte bastante påstander.

Jeg ønsker ikke å oppkaste meg til noen "linjedommer" for hva som er riktig og gal kritikk. Men jeg må ha retten til - som alleandre - å si min mening om hva jeg mener er riktig kritikk, uberettigakritikk og skadelige forhold i partiet. La oss gjerne være sakelig uenige, men la oss ikke : tillegge hverandre dårligere motiver enn det vi har:

Hensikten med innlegget var ikke minst å markere enighet i en god del kritikk som er reist i partiet av oss i partiledelsen. Jeg har fortsatt det håpet at de fleste oppfatter innlegget mitt sånn . Har jeg uttrykt meg sånn at ting kan misforstås, så skal jeg være den første til å beklage overfor kamerat Olaf eller andre,

direkte og her i FFP.

Jeg ønsker overhodet ikke å bidra til blokkdannelser i partiet. Tvert om, hensikten med innlegget var det motsatte ved å komme en god del kritikk av oss i ledelsen i møte.

Jeg ønsker like sterkt som deg, kamerat Olaf, å komme i gang med diskusjonen om åpne og reine politiske motsetninger som er viktig å diskutere for å avklare partiets kurs framover (for eks. demokratisk sentralisme, det faglige arbeidets inretting, krigsfaren og partiet, hvem er marxismens klassikere, sosialismen i Norge, sov). Derfor har jeg også vært med på å stemme for vedtaket i Sentralkomiteen om situasjonen i partiet nå og hva som er hovedfaren. (trykt i mainnummeret av TF). Jeg skal i neste nummer forsøke å bidra med et slikt innlegg.

Jeg er for at personlig prestisje legges til side, slik at slike politiske spørsmål kan bli diskutert skikkelig og at enheten i partiet blir styrka. Jeg synes at både kamerat Olaf og jeg har et stort ansvar for å bidra til dette. Jeg skal love å gjøre mitt beste i tida framover.

(Jeg forstår det slik at kamerat Tor M. angriper min artikkel. Ettersom jeg ikke har lest den, kan jeg ikke kommentere den).

Kameratslig hilsen
Finn S

OM PARTI DEMOKRATIET

Vi har fulgt debatten i de siste numrene av FFP. Vi mener at mye av årsaken til partikrise er en langvarig undertrykking av demokratiet i partiet.

Tidligere besto denne feilen i tendenser til å fordre "monolittisk enhet", der den rette linja bombastisk ble slått fast, og nåde den som ikke var enig. Vi mener at den dialektiske kampen og ulike linjer i partiet har vært misforstått. Denne kampen er nødvendig for at partiet utvikler seg og for at kaderen føres og da må begge parter i en meningsforskjell respekteres. Det må tas et oppgjør med stilen som har fått råde alt for lenge: At de som har stått for et annet standpunkt enn SK har blitt "stemplet" og t.o.m. fratatt oppgaver de hadde arbeidet hardt med. (Det er her sjølsagt ikke snakk om folk som aktivt og utad motarbeider fattende vedtak).

Nå har det blitt tillatt å mene mye rart om både dette og hint. Vi har fått "glidende overganger" i linjer og prinsipper. Det er heller ikke særlig demokratisk.

Kritikken av det manglende demokratiet i partiet har pågått i lange tider fra grunnplanet. På tross av dette har SK erklært at de er i mot omfattende kritikk kampanje i partiet nå, og i KK har TØ advart mot å se bakover og ikke framover. Vi tolker dette som et forslag på å legge lodd på en diskusjon som medlemmene krever. SK har også forsømt sitt ansvar for å lede landsmøteforberedelsene. Det forslaget til prinsippprogram som er lagt fram er det omtrent umulig for folk å ta stilling til, og ingen i SK har villet stå ansvarlig for det. Alt dette har ført til en skinn-diskusjon hvor det mangler demokrati og sentralisme.

Videre mener vi AUs behandling av Henry B. er feilaktig. Det er riktig at HB er noe ukameratslig i formen, men det ser vi som underordna. Vi synes det er mer betenkelig at SKAU (februar FFP) og Pål S. (mars FFP) virker mer opptatt av å forsvare seg sjøl enn å lytte til kritikken for å se om den faktisk skulle inneholde noen korn av sannhet. Det mener vi den gjør.

Det er riktig at partiet har mange store oppgaver foran seg nå (tariffoppgjøret, krigsfaren). Men SK er like fullt nødt til å innse at motsigelsen i partiet nå er så skjerp og så mange folk er frustrert og/eller forbanna at dette må tas skikkelig hensyn til.

Boligavdeling

OBS! OBS!

Hvis du skal i militæret i nærmeste framtid (første gangstjeneste), så må du gi beskjed til styret ditt om dette. Lever inn fullt navn og adresse som styret kan levere videre til DS. - Du vil bli oppsøkt.

-red-